1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 99. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 30-го ТРАВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MAY 30, 1973 No. 99. VOL. LXXX.

ТИСЯЧІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРОТИСОВЄТСЬКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон (мс) — Ініціятива Українського Конгресового Комітету Америки відзначити трагічні роковини 40-ліття зорганізованого голоду на Україні, знайшла широкий відгук серед української громади в ЗСА. Згідно з поліційними обрахунками, біля чотири тисячі представників українських Церков, організацій, старших і головно молоді зібралися у пополудневих годинах 26-го травня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, щоб тут вшанувати пам'ять мільйонових жертв ґеноцидної політики Москви в Україні. До Вашингтону прибули представники українських громад з таких далеких місцевостей, як Маямі, Міннеаполіс, Чикаґо, Клівленд, Детройт та ін., щоб тут разом зі своїми земляками з ближчих до Вашингтону стейтів під проводом ієрархів українських Церков і свого найвищого громадського керівництва виступити в обороні прав українського народу. Особливе значення цієї всенародної маніфестації у Вашингтоні в тому, що вона відбулася якраз напередодні приїзду до ЗСА Леоніда Брежнєва, представника совєтського режиму, який є відповідальний за злочин ґеноциду в Україні в 30-х роках та який продовжує цю саму народовбивчу політику під сучасну пору.

„Завданням цієї маніфестації є привернути увагу американських громадян на нелюдські методи, що їх стосував Сталін і Комуністична партія Совєтського Союзу з метою встановити комуністичне суспільство під володінням Росії", — говорив сенатор Павло Юзик з Канади, головний промовець на цій маніфестації. „Хай це відзначування річниці страшного голоду в Україні буде сумною, але водночас і по важною пригадкою про те, що комунізм заперечує і руйнує людські цінності, демократію і свободу, встановляючи брутальну диктатуру і тоталітарний режим з кінцевою метою захопити владу над світом. Американським громадянам треба нагадати також про те, що сучасні московські правителі продовжують політику ґеноциду і колоніялізму в Україні з допомогою насильної русифікації, переслідувань, арештувань, заслань і приміщування у закладах для божевільних інтелектуалістів, які обороняють права людини, руйнування українських Церков та переслідування їхніх релігійних провідників".

„Згадуючи минуле, мусимо глядіти у майбутнє"

Відкриваючи маніфестацію і з'ясовуючи її мету, президент Українського Конгресового Комітету Америки проф. Лев Добрянський підкреслив, що українська громада зібралася у Вашингтоні не тільки для того, щоб згадати минуле, але також щоб застановитися над сучасним станом в Україні та над тим, що і як нам робити у майбутньому. Поневолення України Росією не закінчилося, політика терору не припинилася і це має зумовляти нашу поставу і нашу настанову. Наче ілюстрацією для цих його слів був лист сенатора Джекоба Джевітса, в якому сенатор вказував на українців і жидів в СССР і на намагання Москви знищити основні права людини. Спільний фронт переслідуваних совєтським режимом в обороні прав людини і націй буде найкращою відповіддю на совєтську ґеноцидну політику.

Маніфестація почалася о год. 1 по полудні. Не зважаючи на злу погоду і дощ, площу перед пам'ятником Шевченка заповнили тисячі учасників. Біля трибуни уставилися делеґації молодечих і ветеранських організацій з прапорами. На трибуні зайняли місця запрошені гості, представники громадських організацій, а серед них наші найвищі церковні достойники. Українську Католицьку Церкву в ЗСА репрезентував митрополит Амврозій Сеньшин в товаристві владики Василя Лостена, о. д-ра Василя Макуха, ректора Українського Католицького Семінара св. Йосафата, о. Володимира Пасхи, о. С. Й. Шавель, пароха Вашингтону. Владика архиєпископ Марко репрезентував Українську Православну Церкву в ЗСА. В його товаристві були о. протопресвітер Федот Шпаченко з Бавнд Бруку, о. Петро Будний, парох з Вашингтону, та о. Михайло Борисенко з Філядельфії. Український політичний світ репрезентував віце-президент Української Народної Республіки в екзилі проф. д-р М. Степаненко. Серед учасників були також всі члени Головного Уряду Українського Народного Союзу, який якраз напередодні закінчив свої річні наради на „Союзівці".

Програма маніфестації розпочалася відспіванням американського та українського гимнів і молитвою. Гимни відспівала пані Марія Лисогір. Молитву провели Митрополит Сеньшин та Владика Лостен, закінчивши її проханням до Бога, щоб „справедливість перемогла на українській землі". В дальшій частині програми були виступи американських і українських промовців, хорові точки у виконанні чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії під дириґентурою проф. М. Длябоги та мистецьке читання поеми „Смерть" у виконанні Об'єднання Акторів Української Сцени. Конґресмен Едвард Дервінський у своєму слові нагадав про велику українську маніфестацію у Вашингтоні з-перед 12 років з нагоди відслонення пам'ятника Шевченкові. „Ваше велике зібрання сьогодні свідчить, що ваш дух далі живий" — говорив конґресмен, підкреслюючи важливість маніфестації з уваги на недалекий приїзд Брежнєва до ЗСА. Розвиваючи роз'яснювальну протисовєтську діяльність, „ви працюєте не тільки для своєї групи, але для цілої країни", бо в нічому не змінилася загроза для вільного світу. На закінчення, конґресмен Дервінський висловив впевненість, що недалекий той час, коли також ук-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПЕРВОІЄРАРХ УКЦЕРКВИ СТАВ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ СТЕЙТУ ВІСКАНСИН ТА МІСТА МІННЕАПОЛІСУ

Міннеаполіс (М. Д. — телефоном). — Перебування Блаженнішого Первоієрарха УКЦеркви Кардинала Йосифа Сліпого в днях 22 і 23 травня ц. р. набрало характеру стейтової події. Губернатор Вендел Андерсон проголосив 23 травня 1973 р. Днем Кардинала Йосифа Сліпого у стейті Вісконсин. Проклямацію цього дня, написану на плиті, з мапою стейту Вісконсин, вручив губернатор Блаженнішому на святковому бенкеті, який відбувся увечері 23 травня в одному з найбільших місцевих готелів в приявності 610 осіб. Водночас із цим губернатор вручив Блаженнішому також грамоту почесного громадянина стейту Вісконсин. Посадник міста Чарльз Стенвіч у своїй промові, проголосивши відповідною грамотою Блаженнішого почесним громадянином м. Міннеаполісу, вручив йому символічне відзначення „люльку миру". І губернатор і посадник вітали Блаженнішого у своїх промовах з найбільшою повагою і подивом. На бенкеті від місцевої Римо - Католицької дієцезії вітав Блаженнішого єпископ - помічник Преосв. Джон Роч, а сам архиєпископ Ст. Полу був присутній на врочистій архиєрейській св. Літургії попереднього дня в церкві св. Константина. Від української організованої громади і мирян промовляв д-р Іван Дорощак. Привітання від Ради Українських Організацій ЗСА за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви передав її секретар Микола Денисюк. Від канадської української католицької митрополії промовляв на бенкеті Владика Кир Ізидор Борецький. Головним промовцем під час привітання Первоієрарха був чикаґський єпископ Кир Ярослав Ґабро, проголошуючи відзначення місцевого пароха о. шамб. д-ра С. Кнаппа почесним крилошанином, якому учасники бенкету зробили велику овацію з нагоди цього відзначення.

Блаженніший Йосиф у своїй промові дуже високо оцінив невелику числом парафію св. Константина на чолі з її дуже активним парохом від тепер уже крилошанином о. д-ром С. Кнаппом, а зокрема Блаженніший відзначив подивугідну жертвенність парафіян, яких небагато, а які своїми пожертвами здвигнули величавий Божий храм. В загальному Блаженніший закликав, щоб надалі всесторонньо продовжували працю для великого майбутнього Української Церкви і народу. В мистецькій частині святкового бенкету виступали мистецькі ансамблі парафії св. Константина і місцевого осередку СУМА. Мистецьку частину збагатив в'язанкою пісень артист - співак Метрополітальної опери в Ню Йорку Андрій Добрянський.

Господарем святкового бенкету був д-р Михайло Козак, який у своїй промові ствердив, що „для вірних нашої церкви Їх Блаженство вже давно є Патріярхом".

Цього ж дня, перед бенкетом Блаженніший Первоієрарх відправив Архиєрейську святу Літургію для дітей, що приймали перше Святе Причастя і для всієї молоді. Відправляв Святу Літургію Блаженніший з Преосвященними Владиками Ярославом й Ізидором, парохом шамбеляном о. д-ром Степаном Кнаппом, своїм секретарем о. П. Стецюком та з гостями о. С. Іжиком, о. М. Бутринським, о. Ю. Ковальським, о. І. Іванчуком і о. Й. Федусяком. Святе причастя з рук Первоієрарха прийняло 15 дітей.

Парох о. шамб. С. Кнапп у своїй проповіді в церкві із зворушенням промовляв до особливо щасливих дітей, які святе Причастя прийняли з мученичих рук нашого Ісповідника віри. Блаженніший промовляв з великою батьківською теплотою до своїх першопричасників, для яких масстат патріяршої постаті залишиться в пам'яті на ціле життя.

Після св. Літургії відбувся в парафіяльній авдиторії спільний сніданок для першопричасників, для молоді і для батьків. При вході до авдиторії вітали Блаженнішого Надя Козак від шкільної молоді, а Анна Гавриш і Орест Татарин від молоді парафії, Пласту і СУМА. Перед сніданком д-р М. Козак представив Блаженнішому у своєму слові стан парафіяльної молоді. Організація Української Католицької Молоді при парафії св. Кон-

(Закінчення на стор. 5-ій)

„ЗЕМЛЯ" Олія Богдана Певного
(Ґалерія українського мистецтва при Українському Православному Осередку в Бавнд Бруку, Н.Дж. ЗСА)

ПРИДІЛЕННЯМ $16,800.00 НА НАР. ЦІЛІ ТА $10,000.00 НА СТИПЕНДІЇ ДЛЯ МОЛОДІ, СХВАЛЕННЯМ БАГАТОМІЛЬЙОНОВОГО БЮДЖЕТУ ТА ІНШИМИ УХВАЛАМИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ, ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАКІНЧИВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ.

Союзівка, Кергонксон. — Приділенням $16,800.00 на різні народні цілі, признанням $10,000.00 на стипендії для української молоді, схваленням прелімінарного бюджету на цей рік, який передбачає $5,500,000.00 прибутків та $4,873.500 видатків, що включають уже також кошт перенесення бюр УНСоюзу і „Свободи" до нових приміщень, як і схваленням цілого ряду постанов, резолюцій і рекомендацій для добра організації і громади Головний Уряд Українського Народного Союзу завершив тут минулої п'ятниці, 25-го травня, в полудневих годинах свої однотижневі річні наради, закінчуючи їх традиційно співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна". Нарадами, як уже інформовано, проводили на зміну головний предсідник Йосип Лисогір та заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник та заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, а протоколував головний секретар д-р Ярослав Падох. Кінцеві п'ятницеві наради започатковано зголошенням відповідних резолюцій і рекомендацій екзекутивними урядовцями. Над кожним із зголошених проєктів відбулися дебати й опісля їх схвалювано. Багато уваги віддано справі нового бюджету, що його в імені очолюваної ним Фінансової Комісії запропонував голова цієї Комісії мґр Іван Винник. Представлений ним в подробицях бюджет передбачає в цьому році $5,500,000.00 прибутків та $4,873,- видатків. Фінансова Комісія також запропонувала пожертви на народні цілі на загальну суму $16,800.00. Проєкт бюджету, після дебат, був схвалений одноголосно. Багато різних пропозицій, рекомендацій і резолюцій запропоновано та обмірковано опісля ще в передбаченій порядком нарад точці „Різне". Між іншим рішено створити ще одну Комісію для справ старших громадян і до неї ввійшли (в поазбучному порядку) почесні члени Головного Уряду: Володимир Гірняк, Володимир Дідик, Іван В. Іванчук, інж. Степан Куропась, Роман Слободян та пані Марія Демидчук. Після вичерпання порядку нарад, їх короткий огляд подав у своєму заключному слові головний предсідник Йосип Лисогір, звертаючи увагу на ряд актуальних проблем, які ще стоять перед УНСоюзом та які треба полагодити протягом одного уже передконвенційного року, що буде рівночасно 80-літтям УНСоюзу. Всі наші проблеми не будуть цими проблемами, як нам пощастить нашою працею та нашими зусиллями постійно збільшувати кількість членства УНСоюзу. Перед нами поважні труднощі, але ще більші і поважні виґляди на дальший ріст і розвиток нашої великої установи, в найкращому інтересі нашого членства, нашої громади і нашого народу — закінчив своє слово головний предсідник Й. Лисогір.

Після закінчення нарад та полуденку, члени Головного Уряду різними комунікаційними засобами та різними шляхами виїхали до Вашингтону, щоб взяти участь у всенародній жалобній маніфестації у 40-річчя голодової облоги України.

ПОСТАНОВИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу у висліді своїх річних нарад, що відбулися на Союзівці в тижні від 21 до 25-го травня 1973 р., схвалив ряд постанов, резолюцій і рекомендацій, що їх запропонували поодинокі Комісії та поодинокі головні екзекутивні урядовці. Склад цих Комісій вже був проголошений у попередніх повідомленнях про ці річні наради і цей склад знову буде повторений в офіціяльному протоколі з Річних Нарад, який буде проголошений незабаром разом із офіціяльним текстом усіх рішень і ухвал. Текст поданих нижче постанов і резолюцій приготовив на підставі одержаних текстів та магнетофонних записів та передав редакції заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан. Подаємо їх у такому порядку, в якому звітували поодинокі Комісії. Не включені з технічних причин тут постанови і ухвали запропоновані комісіями стипендійною, статутовою і культурною. Вони будуть проголошені окремо.

НАШ НАРІД, НАШІ КРАЇНИ, НАША ГРОМАДА І НАША УСТАНОВА

(ПОСТАНОВИ І УХВАЛИ, ЗАПРОПОНОВАНІ КОМІСІЄЮ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ І ПРЕСИ

I. НАШ НАРІД

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу, вітаючи Український Народ та висловлюючи йому свій подив і свою гордість з його відданости ідеалам волі, справедливости і народоправства та його невпинним змаганням за їх здійснення на окупованій ворогом і поневоленій рідній землі, заявляє свій непорушний духовий зв'язок з цим народом, кість від кости і кров від крови якого ми походимо. Зокрема висловлюємо наш подив і нашу повну підтримку цьому нашому народові, який навіть в найтрудніших обставинах поневолення, переслідувань і гніту та терору з боку окупаційного окмуно-московського режиму та його вислужників, виявляє свою живучість і творить непроминаючі духово-культурні вартості, збагачуючи ними вселюдську скарбницю. Наш окремий подив та повну підтримку висловлюємо тим нашим братам і сестрам в Україні, зокрема українським інтелектуалістам, які караються по совєтських в'язницях і концентраційних таборах та на каторжних працях за їхню оборону найосновніших людських прав свого народу.

2. Найгостріше протестуємо і засуджуємо продовжування і посилювання комуно-московським окупаційним режимом порушування, нехтування і заперечування визнаних усіми цивілізованими народами людських прав та закликаємо всіх наших членів, разом з усією нашою громадою та нашими співгромадянами, виявляти наше обурення і наш протест проти цих народовбивчих переслідувань не тільки нашими демонстраціями і публікаціями, але й наполегливими заходами перед урядами наших країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, щоб вони своїми дипломатичними інтервенціями та торговельними санкціями домоглися пошанування людських прав в Україні та інших поневолених червоною Москвою країнах.

3. Головний Уряд УНС вітає і апробує заходи, що їх в обороні переслідуваних в Україні самі поробили та запропонували громаді наші періодичні публікації.

II. НАШІ КРАЇНИ

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої попередні постанови і заклики до всіх своїх членів, щоб вони брали найактивнішу участь у житті своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, та продовжували і розгортали свій багатобічний вклад в їх ріст і розвиток.

2. Головний Уряд УНС, нав'язуючи до своєї минулорічної постанови в цій справі, зокрема закликає все своє членство в ЗСА активно включитися у нашу власну та загально-американську підготову до якнайгіднішого відзначення 200-річчя Американської Незалежности в 1976-му році, включаючи в це власні публікації та підтримку запланованих уже інших видань з історії українського поселення в ЗСА та українського вкладу в їх розвиток.

3. Головний Уряд УНС всеціло схвалює і підтримує піонерські та найбільш творчі і надійні заходи Уряду і Народу Канади відносно поступового переведення в життя засад і принципів багатокультурности країни. Ми пишаємося тим, що провідну і часто ініціятивну ролю в цих заходах грає наш заступник головного предсідника на Канаду, сенатор Павло Юзик.

III. НАША ГРОМАДА

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої дотеперішні рішення і заклики до своїх членів у ЗСА і Канаді, щоб вони продовжували світлі традиції нашої установи у зберіганні нашої національної ідентичности та давали максимальний вклад у розвиток нашого церковно-релігійного, суспільно-громадського, культурно-виховного, економічного та всіх інших ділянок життя наших поселень у цих країнах. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів усіми своїми силами і засобами підтримувати наші центральні репрезентації, Комітет Українців Канади та Український Конґресовий Комітет Америки, обстоюючи в них ті ідеали і принципи, що лягли в основу і є базою діяльности Українського Народного Союзу.

2. Головний Уряд УНС з новими надіями стверджує постійно збільшувану і поширювану участь нашої молоді в поодиноких ділянках нашого життя і активности та закликає своїх членів завжди і при кожній нагоді давати цій

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-Р ЮРІЙ КУШНІР ОЧОЛИВ ГОЛОВНУ УПРАВУ УЛТ ПА

Союзівка, Керґонксон (РС). — Д-р Юрій Кушнір, дотеперішній президент-елект був обраний на голову Головної Управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки в результаті 15-тих з черги загальних зборів — з'їзду цього професійного товариства, що відбулися на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах з кінцем минулого тижня від 26 до 28-го травня. В зборах-з'їзді взяло участь 350 осіб, в цьому 88 делеґатів і членів Головної Управи, які разом репрезентували понад 600 членів УЛТ ПА, зорганізованих у 15 Відділах в ЗСА і Канаді. Крім делеґатів, були ще й поодинокі члени Т-ва, разом усіх 120 лікарів, між ними й гості з Европи, проф. д-р Василь Плющ з дружиною - лікаркою, який очолює тепер редакційну колеґію Лікарського Альманаху та є медичним редактором Енциклопедії Українознавства в українській і англійській мовах. Зборами проводила Президія в складі: д-р Ярослав Воєвідка — голова, д-р Роман Цурковський і д-р Анатоль Литваківський — заступники та д-р Теофіль Демус і мґр Михайло Головатий секретарі. Звіт із праці за дворічну каденцію склали члени Головної Управи з головою д-ром Олегом Волянським у проводі. Обрано нові керівні органи, до яких увійшли: д-р Юрій Кушнір — президент, д-р Ахіль Хрептовський — президент-елект, д-р Василь Кіналь, д-р Маркіян Тершаковець і д-р Дмитро Кострубяк — заступники, д-. Тарас Шегедин — секретар, д-р Микола Крижановський — скарбник, д-р Юліян Гудник (ЗСА) і д-р Богдан Дзьоба (Канада) — організаційні референти, д-р Степан Ворох — член Управи, д-р Павло Джуль — головний редактор „Лікарського Вісника". Контрольна Комісія: д-р Олег Волянський, д-р Тарас Ганушевський і д-р Ростислав Сочинський. Товариський Суд: д-р Мирон Зарицький, д-р Борис Филипчак та д-р Юрій Трухлий. У схвалених резолюціях м. і. вітається Ієрархів Українських Церков, засуджується репресії і переслідування в Україні, відмічується 100-річчя НТШ, згадується про 40-річчя голодової облоги України та ін. Збори потвердили прийняття в члени УЛТ ПА 54 молодих лікарів.

НТШ В КАНАДІ ВІДЗНАЧИТЬ 100-РІЧЧЯ

Торонто. — Заходами управи Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка в неділю 3 червня в Торонті буде відзначено 100-річчя з дня утворення Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні, а також 25-річчя канадського Відділу НТШ. Сесією проводитиме д-р В. Мацьків. Доповіді прочитають: д-р Б. Стебельський, д-р Яр. Славутич, інж. Леоніда Вертипорох та д-р П. Біланюк. Підсумки сесії зробить д-р Яр. Рудницький.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівна теорія

Ще під час холодної війни Заходу із Совєтами англійський історик Арнолд Тойнбі виступив із теорією, що російський комунізм затратить свій екстремістичний войовничий характер, при чому Тойнбі покликався на два історичні прецеденти: що в середньовіччі християнізм теж був войовничим та вів хрестоносні походи і що мусульманізм у своєму місійному фанатизмі дійшов був під знаком півмісяця під мури Відня, а від африканського узбережжя почерез Еспанію до Піренеїв...

Ця теорія Тойнбі знайшла собі прихильників в усіх тих, хто переконаний, що большевизм уже „змінився" і далі „змінюється". Мовляв, першої доби, „воєнного комунізму", коли людей стріляли на вулицях, не можна рівняти з „відлигою", яка настала за Хрущова, і ставлення верхівки компартії СССР до західнього капіталістичного світу з часу гасла „ми вас угробимо" не можна рівняти з промовою Брежнєва при його відлеті з Бонну минулого тижня.

Але непорушним залишився сумнів: чи це зміна характеру російського комунізму, чи тільки зміна його тактики?! Довга низка фактів із внутрішньої і закордонної політики Москви свідчить про те, що по суті не зайшло ніякої зміни: навіть у тих нарадах в Бонні Брежнєв ані на крок не поступився зі становища, що Західній Берлін мусить залишитися під доменою 4-ох великодержав без будь-якого політичного зв'язку з Західньою Німеччиною. Коли в Мадярщині комуністичний прем'єр Імре Надь, а в Чехо-Словаччині Дубчек хотіли надати комуністичному режимові „людяного обличчя" — Москва здушила ті обидві спроби танками. Відносини в СССР дійшли до стану, що його схарактеризував один тамошній громадянин українському туристові з Америки: „Робіть щось, бо нас душать!"

Трудно сказати, що буде за десятки років. Покищо всі знаки на землі й небі і ввесь досвід 55-літнього існування московського режиму заперечують теорію Тойнбі. Большевизм нині такий же дикий і самовладний, як ним був і буде — поки не провалиться всупереч своїй волі.

Нова професійна інтеліґенція

Закінчився 1972/73 академічний рік в університетах і незабаром в окремих високих школах влаштовуватимуть урочистий випуск тих, хто з успіхом закінчили навчання і готові поповнити ряди професійної інтеліґенції. Серед цьогорічних випускників високих шкіл чимало студентів українського роду. Всі вони увіллються у річище наукового, політичного, суспільного, господарського і культурного життя країни, щоб почати на практиці застосовувати все те, чого навчилися в школі.

З цієї нагоди варто порушити тему майбутньої ролі і завдань нового українського поповнення професійних рядів: лікарів, адвокатів, інженерів, економістів, учителів і майбутніх професорів та наукових дослідників, літераторів, мистців. Ідеться тут не про професійний аспект їхнього майбутнього, а про аспект загальногромадський.

Ні для кого не є таємницею, що українські поселення в усіх країнах опинились у складній ситуації. З одного боку маємо справу із специфічним укладом відносин, в яких нам доводиться жити й працювати, а з другого — з далекойдучими змінами, які відбуваються на наших очах і в'яжуться з соціяльними та демографічними змінами. Вихід на нашу громадську арену нових поколінь, які народилися, виросли й виховалися поза межами України, з одночасним відходом з цієї арени того активу, який прибув з України і досі становив базу всього українського зорганізованого життя.

У цьому процесі змін, якого зупинити не можна, треба ґрунтовно з'ясувати наші можливості, потреби і ролю всіх прошарків нашого суспільства. Ключова роля тут за тими, кого зараховуємо до групи професійної інтеліґенції, яка за своєю природою належить до провідного активу суспільства. В такому контексті повинні бачити своє місце і свою ролю випускники високих шкіл, пам'ятаючи, що з моментом, коли вони включаться в процес праці і творчости, на них ляже частина відповідальности за майбутнє всієї нашої спільноти тут і за долю народу, з якого вони походять.

ФРАНЦІЯ У МІЖНАРОДНІЙ І ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ

Чи нова „сердечна" згода?

Париж. — "Entende Cordiale" — так названо договір про згоду між Францією і Великобританією року 1907. То була пересторога на адресу Німеччини кайзера Вільгельма, що хотів догнати Англію в збройнні на морях і океанах, коли Німеччина вже мала найсильнішу армію в Европі.

Про сердечне прийняття для англійського прем'єра Едварда Гіта, що 20 травня прилетів до Парижу на переговори з урядом Франції, пишуть тутешні газети і про це говориться в радіопередачах та в телевізії. Чи випадково сталося, що провідники урядів Англії і Франції зійшлися на дводенну розмову саме тоді, коли в Західній Німеччині перебуває генеральний секретар ЦК КПСС Брежнєв і „добиває" торгу з німецькими міністрами про широку господарську співпрацю, про „культурний обмін" між СССР та Західньою Німеччиною, і на екранах телевізорів видно призні, усміхнені обличчя Брежнєва та німецького канцлера Брандта. Дальші події покажуть, чому дві „наради на вершинах" відбулися майже одночасно.

Не можна, однак, не помітити у відгуках французької преси деякого неспокою з приводу тої „сердечної згоди", що зарисувалася під час відвідин Брежнєва в Західній Німеччині. Та згода не була тільки виразом дипломатичної чемности, що велить ласкаво усміхатися до партнерів перед об'єктивами фотоапаратів. Ні, Брежнєв, окрім подарунків Брандтові (самовар і килим), привіз до Західньої Німеччини значно дорожчі дари для німецьких капіталістів, і „боси" німецької індустрії та фінансів з радістю прийняли ці „подарунки": співпрацю з урядом СССР для розвитку совєтської промисловости в ціні, що перевищує більйон долярів. В переговорах у Бонні Брежнєв сказав, що ця співпраця має простягатися на 30 і більше років.

Керівники французької політики уважають, з одного боку, нормалізацію взаємин між Бонном і Москвою за корисну для інтересів Франції: в Парижі не бажають повороту німців до тих кордонів, що їх мала Німеччина перед 1937 роком, бо така Німеччина мала б перевагу в Европі. Але тісна господарська співпраця між Західньою Німеччиною та СССР викликає у Франції острах, бо вийде так, що німці здобудуть великі впливи на економіку СССР і з того матимуть велику користь. Франція, учасниця перемоги над Німеччиною в Другій світовій війні, має заздрість, що розбита Німеччина стала від 1945 року одною з найбільших індустріяльних країн світу.

Острах перед німецькими здобутками на господарському тлі мають також англійці. Тим то президент Помпіду відійшов від політичної лінії де Голля, який не хотів прийняти Великобританії до Европейської Господарської Спільноти: він надіявся забезпечити Франції гегемонію в Західній Европі. Помпіду побачив, що Західня Німеччина вибилася на перше місце в господарському розвитку країн Західньої Европи, і вирішив, що треба мати в „Европі" також Англію для створення „рівноваги".

Три головні справи розділяють політику Лодону від політики Парижу: ставлення обох урядів до Вашингтону, справа цін на продукти сільського господарства та відношення до конференції роззброєння. Французький уряд, що має великі резерви золота в державному банку, хотів би зафіксувати ціну різних валют на певному рівні і спинити коливання грошей різних країн, що дістся згідно з попитом і подачею. Англійці ще не прийняли цього рішення, і фунт стерлінгів „плаває", змінює ціну за законами вільного торгу на світовому ринку.

У Парижі хочуть договоритися також з Вашингтоном щодо твердого курсу доляра. З другого боку, уряд Франції не бажає конкуренції дешевих американських товарів на европейському ринку і пропонує встановити високі мита для американських товарів. В Англії бояться, що через те американський уряд завів би високі мита для довозу европейських товарів у країну Вашингтона, що привело б Европу і Америку до „митної війни".

Справа цін на продукти сільського господарства в країнах Европейської Господарської Спільноти особливо турбує міністрів дев'ятьох держав - членів цієї Спільноти. Ціни на молоко, м'ясо, пшеницю, цукор і т.д. встановлює міжджержавна комісія в Брюсселі. Найбільші вигоди мають з того французькі хлібороби: на світовому ринку їм би не заплатили таких високих цін за їх продукти. Але уряди доплачують великі мільйони хліборобам Европейської Спільноти за їх дорогі продукти, щоб зберегти власну сільськогосподарську продукцію. Европейська Господарська Спільнота купує у селян їх продукти. Таким чином на складах цієї Спільноти зібралося кількасот тисяч тонн масла, якого неможливо продати за нормальну ціну. Тому довелося велику силу цього масла продати за безцінь урядові СССР.

Ця система заохочує хліборобів Европейської Спільноти виробляти щораз більше молочних продуктів, особливо масла, бо все одно во-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Яр. Рудницький

СЛІДАМИ „УКРАЇНСЬКОГО КОЛЮМБА" В БРАЗИЛІЇ

Рік 1973 — рік „подвійного ювілею" для одного з видатних українських мандрівників, „вітчизняного" мореплавця Юрія Федоровича Лисянського. Двісті років тому, точніше 2-го серпня 1773 р., він народився в місті Ніжені в священичій сім'ї. Батько його Федір, походженням із Лисянки, одержав дворянський стан у 1783 р. і це допомогло йому вислати своїх двох синів, старшого Ананія і молодшого Юрія, на студії мореплавства в Морському Кадетському корпусі в Кронштадті під Петербургом.

Через п'ять років, 1-го березня 1788 р. Юрій Лисянський разом із півсотнею інших випускників закінчив морські студії. Його призначили на службу в залозі корабля „Подражислав", і на ньому він брав участь у битві під Гохляндом у Швеції. Опісля брав участь і в інших битвах і за свою хоробрість у 1793 р. був підвищений до ранги ляйтенанта. В тому ж році був висланий до Англії на дальшу практику в мореплавстві.

Повних п'ять років Юрій Лисянський служив у британській фльоті, добре опанував англійську мову і плавав на англійських кораблях по широкому світі. Між іншим у 1795 р. був на островах Антіґа й Невіс у Вест - Індії, у Північній Америці, а влітку 1793 р. повернувся в Англію. Рік пізніше поїхав до Південної Африки, а звідтам в Індію (був у Мадрасі й Бомбаю). Підвищений до ранги капітана-ляйтенанта, він плянував прилучитися до англійської експедиції в Австралію, але його несподівано відкликали „на родіну" і призначили командувати фреґатою на Балтійському морі (в 1801 р.).

В Кронштадті Юрій Лисянський зустрівся з своїм шкільним другом, балтійським німцем Іваном фон Крузенштерном, і той у 1802 р. запропонував йому прийняти участь у першій спільній навколосвітній подорожі. Крузенштерн мав командувати кораблем „Надеждою", а Лисянський „Невою". Кораблі закуплено в Фалмовті в Англії разом з навіґаційними інструментами та іншим приладям.

7-го серпня 1803 р. обидва кораблі вирушили в далеку дорогу. Була це перша російська навколосвітня експедиція під командуванням не-росіян: німця фон Крузенштерна і українця Лисянського. Головним природознавцем експедиції був німець фон Лянґсдорф. У склад залоги входили й українці.

Обидва кораблі проїхали з Кронштадту через Ля Манш до Фалмовту, а опісля попри Азори до Південної Америки. В грудні вони пристали до берегів Бразилії, а саме попри Кабо Фріо та острови Гале й Арвореo до північної затоки Санта Катаріни, сьогоднішньої столиці — Флоріянопіль. Точного місця заякорення не знаємо. Все ж на основі реконструкції записок фон Крузенштерна і Лисянського можна припускати, що кораблі заякорились між островом Анятомірім і тодішньою оселею Сан Міґель. До міста Флоріянтополя їздили кіньми або плавали човнами.

Отак у 1973 р. святкуємо 200-річчя з дня народження й 170-річчя від часу перебування Юрія Лисянського в Південній Америці.

Здається, не було кращої нагоди для відвідин місця причалу й перебування Ю. Лисянського в Бразилії, як у цьому році. Завдяки широким зв'язкам проф. О. Борушенко нас запросила на кінець тижня 11-13-го травня родина проф. Гелґа Бляшке де Алмейда до себе до Флоріянополя, столиці естада Санта Катаріна, що межує з Параною й віддалена коло 200 км. від Куритиби.

І от сонншного дня 11-го травня почерез цікаві німецькі колонії в південній Бразилії — Жойнвіль і Блюменав ми прибули до Флоріянополя, прекрасного міста-порту на острові Санта Катаріна.

Чоловік пані Бляшке, Геліо Ромітo де Алмейда працює як голова відділу географії в місцевому федеральному університеті, і так завдяки обом нашим господарям можна було легко нав'язати зв'язки з університетом, тим більше, що Оксана Борушенко тут викладала як гість - професор у 1972 р. Проф. Геліо зараз по нашому приїзді пояснив, що буде добра нагода познайомитися з місцевою інтелектуальною елітою того дня ввечері, бо влаштовується зустріч в Інженерському Клюбі з нагоди появи книжки „Студії про Барокко" проф. Режіни де Соуза.

Справді, кого там не було на тій „книжковій парті": і віце - ректор університету, і декани, і професори, і бібліотекарі, і студенти, і журналісти. Найцікавіші для мене були знайомства з історикави — сеньйором О. Р. Кабралем (автором 4-томової „Історії Санта Катаріна"), проф. Карлом Умбертом, проф. Ф. В. Піязою й іншими. Кого я не питав про Юрія Лисянського, всі робили здивовану міну й переходили на фон Крузенштерна. Ніхто, крім проф. Піязи про нього не знав. Не згадано його й у „Історії Санта Катаріна" Кабраля, ані в інших працях, що появилися в Флоріянополі чи взагалі в Бразилії. Розуміється, треба було кількакратно повторювати його прізвище і того вечора й другого дня 12-го травня, коли зорганізовано в університеті мою зустріч із професурою й студентами. Тому, що україніка в університетській бібліотеці „нулева", я передав дещо на руки бібліотекарки М. Вестфаль - Тейлор, зокрема свій етимологічний словник із дедикацією з нагоди 200-річчя Лисянського в дослівному тексті: "Em commeracao ao bicentenario de Yuriy Lysianskyj — primeiro Ucraniano que visitau S. Catarina em 1803".

Директорка бібліотеки в реванші за це подарувала мені чотиритомову історію Флоріянополя пера згаданого проф. Кабраля. Опісля в товаристві професорів Умберта й Піязи ми оглянули міський архів (здепонований в університеті), саму бібліо-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Іванна Савицька

СЕКРЕТАРКА

Конференція закінчилася дуже швидко. Начальник персонального відділу, поспішаючи, заявив:

— Нова секретарка безсумнівно нам потрібна і, йдучи за вимогами часу, вона мусить бути муринкою. Все інше скажуть нам аплікації.

Оголошення до газети пішло зараз, і зранку до вечора не вгавали телефони. Спритніші голосилися особисто, розхапували аплікації, чекаючи інтерв'ю.

Найбільше хвилювалась ірляндка Марія, працівниця поштового відділу. Її сестра Анна щойно покінчила студії, прекрасно пише на машинці, знає мови, та з білим, „лілейним" обличчям не дуже тепер щастить. Директива прийшла „згори", — навіть знайомий з персонального відділу не може нічого зробити.

Зараз після обіду віддала свою аплікацію молода, вродлива муринка. Дрібненько покручене волосся, що знімалось над нею відкритою чорною парасолькою, вторувало дівчині дорогу до секретарського крісла. Аніта дістала працю і вже чергового дня вистукувала на машинці сорок слів на хвилину з легкістю вправної акробатки.

Нове небуденне обличчя звичайно притягає увагу. Аплікацію секретно відгребано, і в ній стояло написане: „Аніта Робінсон, років 23; місце народження: Вашингтон, батько чорний, мати біла; закінчені секретарську курси; мова тільки англійська". Решта вже нецікава.

Стало ясно, чому Анітине обличчя таке немуринське, таке витончено правильне. Про те волосся і трішечки темніший колір шкіри підтверджували теорію переваги чорної раси над білою. Те волосся, до смішности насторчене й пухнате, чепурилось кулею дбайливо стриженого живоплоту . . .

Спочатку Марія держалась осторонь від Аніти, метала в її бік злісні вогники. Згодом, трохи охоловши, обидві працівниці зблизились, обмінювались привітами, чемностевими фразами, усмішками. Напружена атмосфера розрядилася — і настала погода.

Скоро Аніта з'єднала собі загальну, щиру симпатію. Вона поводилася скромно, вдягалась акуратно, без зайвого, крикущого виклику, говорила мало і рідко коли жартувала.

— Ти дуже поважна й мовчазна, Аніто, — сказав їй мимоходом гарний, білявий хлопець, працівник статистичного відділу. — Тут торговельне підприємство, а не монастир чи в'язниця з присудженими на довічне ув'язнення.

Аніта зразу відтяла:

— Облиште мене, мені не до жартів, я дуже зайнята.

— Усмішка не коштує багато! Навіть ощадні шкоти задарма роздають усмішки.

Аніта піднесла чоло й всміхнулася.

— Добре, маєте її.

Красчек рівненьких білих зубів блиснув коротким мигунчиком і сховався.

Поволі кригу проломлено, і Фред з Анітою стали гейби дружити. Спочатку спільні полуденки, згодом проходи в парку, час від часу кіно і безліч вечірніх телефонів. Їхні часті розмови й зустрічі дедалі впадали в вічі, зроджували підозру й плітки.

Марія боронила Фреда, а раз у приступі щирости сказала хлопцеві:

— Коли ти серйозно, справді серйозно думаєш, то Бог з вами, а коли так тільки, облиш Аніту, бо буде клопіт: вона не для тебе, ти знаєш...

Якось, розмовляючи з Анітою в парку, Фред сказав:

— Я покидаю працю і покидаю Ню Йорк. Не будеш на мене сердитись?

— Сердитись? Завіщо сердитись? Ти сам собі пан, можеш робити, що хочеш, їхати, куди хочеш, при чому тут я?

— Я покидаю Ню Йорк через тебе, Аніто. Ти знаєш, як є! Ми б ніколи не були щасливими, ніколи! Це нетільки пересуди й упередження, це вислід глибоких міркувань. У мене молодші сестри, родина, я ж не сам. Все це не така проста річ, як на перший погляд здається. Невже ж життя не навчило тебе й мене нічого?

Із щойно розквітлих магнолій скапували сльозинами пелюстки й стелились перед ними м'яким, рожевим килимом. По тому килимі могла б покластися їхня життьова дорога, та пелюстків-сліз було б більше на ній, як рожевого, пахучого квіту.

Чи ж може бути інакше? Аніта знечев'я спитала:

— А коли б я була ірляндкою, тоді що? Ти теж покинув би Ню Йорк?

Фред прихилив Аніту до себе, а вона рвонулась в звитяжній, тріюмфальній перемозі.

— Досить обману, досить театральної гри.

З-під чорного, африканського „очіпка" висунулись пасемця золотої, стиглої пшениці, ясна коса опустилась дівчині на плечі, уста засміялись щедро і відкрито. І Анна, Маріїна сестра, ризикуючи доброю працею, розкрила свою таємницю . . .

Роман Рахманний

БИТВА НАД УКРАЇНСЬКОЮ МАРНОЮ

Есей

(7)

І тоді, коли український народ затиснуто імперськими декретами та офіційними „науковцями" на дно неісторичного існування. Тоді, коли лицеміри переможних держав Антанти проголошували принцип миру без анектування чужих територій і право самовизначення для народів Европи, ми були ізольовані не лише внаслідок дипломатичних торгів між облудними політиками захланних націй. Навіть представники т. зв. об'єктивної науки (що ніби не знає власної національности, коли йдеться про істину) своїми ніби-науковими арґументами підтримали всі ганебні домовлення між переможними великодержавами і їхніми союзниками, а нашими сусідами-аґресорами.

Та й були ми, українці, ізольовані в ті страшні роки, коли нашу селянську основу заголоджувано на смерть штучним голодом, а освічені національні прошарки розстрілювано й хоронено в масових могилах — по міських парках або на місцях, що їх згодом обсадили деревами та назвали місцями культурної розваги — нерідко з написом: „Тут танцюють!" Державні діячі країн тогочасного Заходу і передова „об'єктивна" преса по-змовницькому промовчали той ґеноцид.

Ізольовано нас також під час Другої світової війни, хоча українські патріоти сміливо ставили чоло нацистській Німеччині і згодом сталінській Росії в ім'я гуманнішого ладу в світі й відновлення народовладної української суверенної держави — цих двох принципів, що визначили повоєнний лад у більшості світу.

Значною мірою ми ізольовані ще й сьогодні, коли — за малими винятками — науковий світ промовчує українське питання або інтерпретує його, як невід'ємну частину внутрішнього російського питання. Працівники „незалежної" та „об'єктивної" преси у „вільному світі" не радо торкаються українського питання, бо, мовляв, воно спричинює труднощі для їхніх урядів у встановлюванні дружніх стосунків з Москвою. Лише зрідка дехто з них признається, що за цим мовчанням і невстряванням у „внутрішні проблеми СССР" насправді приховано їхні власні „внутрішні проблеми". Великобританія має проблему Шотляндії, Валії та Північної Ірляндії. Бельгія має свою проблему двомовного суспільства. Ніґерія ще не обмила своїх кривавих рук від „добровільного" приєднання Біяфри. Канада вовтузиться зі своєю проблемою франкомовного Квебеку, а Югославія, не зважаючи на допомогу духа марксизму і доволі розсудливу політику Тіто, тріщить по швах — складових національних одиницях тієї сконфедерованої країни.

Таким чином ясно: ми — ізольовані так чи інакше. Причиною дошкульних невдач українського еміґраційного суспільства у різних його заходах не завжди є „українська нерозпорядливість" чи „невміння підійти" до чужих кіл. Найчастіше наші заходи розбиваються об стіну міжнародної змови, яка існує не віднині і яка має на меті зберегти в світі — а зокрема в тій частині світу, де розташований український народ! — дотеперішню обстанову, т. зв. статус кво. Нова Лівиця з особливим завзяттям силкується втримати цей статус кво в Евразії, хоча різні її групи люто критикують совєтську бюрократію та кремлівський establішмент.

Оточена армія або ізольована від своїх потенціяльних союзників нація в поході не може навіть мислити про відступ, бо нема куди відступати. Залишається лише протинаступ, доводиться іти на прорив ворожого кільця.

10.

Усвідомлення цього незамінного правила має неймовірно велике психологічне значення. Від мислення тієї „армії" чи „нації" залежить вислід усієї „війни", а не тільки одної битви. Історія людства записала одну таку пересторогу теж для нас. Це — невдале повстання рабів у Римській великодержаві.

Повстанська армія колишніх рабів і ґлядіяторів під наказами Спартака ішла від перемоги до перемоги вздовж Італії — з півдня на північ, аж наблизилася до мурів Риму. Спартак хотів повести генеральну атаку на місто і знищити отой центр рабства, бо існування того стоголового змія — адміністраційного, бизнесового й ідеологічного — ґарантувало тривке існування рабовласницької системи. Але його співкомандири, керівники визвольного руху, жахнулися свого великого завдання. Ні, не військового, але ідеологічно-політичного. Адже треба було буквально піти на богів Риму — на маєстат великодержави, концепція якої глибоко вкоренилася в ґрунт мислення навіть цих повсталих рабів. Вони не могли уявити свого тогочасного світу без Риму — без того центру торгівлі, релігії, культури, наказодавчої влади і розваги.

Тим часом повсталі раби під проводом Спартака не мали іншого виходу, як тільки йти вперед, знищити римських богів і на руїнах міста-держави, на руїнах рабовласницької системи здвигнути кілька вільних республік з системою справедливости для всіх і однакових життьових можливостей для всіх.

Злякавшись потреби зруйнувати старий „світ" і на його місці збудувати новий, армія Спартака відступила по своїх слідах у напрямі Сицилії, звідки розпочала переможний похід на північ. Коли врешті прийшло до битви з римською армією, повстанці мусіли програти її. Армія Риму, овіяна ореолом незнищенної імперії — з науково обґрунтованою ідеологією і „справді божою" релігією! — мусіла виграти в битві з тими, яких узяв сумнів щодо їхньої ідеальної держави, їхньої ідеології справедливого суспільства і їхніх „добрих" богів. Кінець ребелії Спартака був такий страшний, як страшний буває кінець кожної ребелії, що не спромоглася перетворитися на революцію. Понад шість тисяч повстанців розіп'ято на хрестах, укопаних вздовж дороги з Риму до Капуї.

Ребелії Косинського, Наливайка, Підкови, Гуні та Остряниці на Україні в першій половині XVII століття кінчалися подібно, хоч не в такій кількості посаджених на палі повстанців. Але суть і наука тих подій та сама. Розпочинаєш боротьбу за самобутність народу, то доведи справу до кінця. Усвідом, що треба повалити існуючий лад без решти! Якщо зупинишся на половині дороги і зробиш компроміс, то існуюча система задавить тебе.

Історія України не скупа на повчальні приклади, схожі на спартаківщину та згадані українські повстання. Гетьман Богдан Хмельницький — дійсно Богом даний для українців муж — перетворив ще одну ребелію козацьку на всенародню революцію. На жаль, під тиском свого старшинського оточення, він відступив з території Побужжя-Холмщини, Сяну-Лемківщини, Галичини, Покуття і Західньої Волині. „Що по Случ, то наше!" — співали вдоволені українські козаки, бо, мовляв, відвоювали у польських магнатів територію для самоуправління між Запоріжжям і річкою Случ на Заході. Вони не здогадувалися, що цим розпочали „спартаківський відступ", який неминуче мусів довести до їхнього розгрому й остаточного зруйнування самої Січі московським генералом Текелі за Катерини II. Чому? Бо козацько-українська старшина не зважилася повалити королівський маєстат і саму концепцію королівської польської держави. Вони задовольнилися частинним успіхом — прогнанням магнатів із частини українських земель, але залишили живучою польську державну адміністрацію і на найгустіше заселеній частині України, і в самому нервовому центрі — у Варшаві. А треба було повалити і польських богів — символи великодержави, і центр її керівного мислення навіть за ціну великих втрат у людах і матеріялі.

(Далі буде)

ПОСТАНОВИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

нашій молоді всю можливу підтримку для її самовиявлення. Це відноситься зокрема до нашої власної установи, Українського Народного Союзу.

3. З уваги на те, що наше найбільш заслужене для розвитку вільної української науки і перемоги української правди Наукове Товариство ім. Шевченка відзначає в цьому році своє сторіччя, як і з уваги на те, що в цьому році припадають річниці ряду інших наших установ та подій в українській історії, Головний Уряд УНС закликає своїх членів активно включатися у багатобічні відзначування цих роковин. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів включитися в крайові та місцеві жалобні відзначування 40-річчя зорганізованої червоною Москвою голодової облоги України, що коштувала нашому народові понад сім мільйонів неповинних жертв.

4. З уваги на те, що в цьому році в листопаді має відбутися Другий Світовий Конгрес Вільних Українців, Головний Уряд УНС закликає своїх членів у ЗСА і Канаді дати всю можливу підтримку нашим центральним репрезентаціям, Комітетові Українців Канади і Українському Конгресовому Комітетові Америки, в підготові та переведенні цього Конгресу, що має вітальну вартість не тільки для українських поселень у вільному світі, але і для українського народу на рідній землі в його змаганнях до волі і незалежности.

5. Головний Уряд УНС, відкликаючись на постанови й резолюції 27-ої Конвенції УНСоюзу та на дотеперішні рішення Головного Уряду відносно повної і найширшої підтримки зусиль для створення Центру Українських Студій в Гарвардському університеті, з вдоволенням і гордістю стверджує замітну участь членства УНС і його публікацій у здійснюванні цих постанов, вважаючи завершення Центру тих студій за один з найбільших і найважливіших починів нашої громади. Стверджуючи, що у зв'язку із уже встановленими трьома катедрами українських студій в Гарварді та пляном завершити їх Науково-дослідним Інститутом, виникли в нашій громаді деякі розбіжності думок і поглядів, що могли б мати неґативний вплив на працю встановлених уже студій та на заходи для їх завершення, як і на саму громаду, Головний Уряд УНС вважає, що представники Фонду Катедр Українознавства та представники громадських, наукових і професійних установ повинні б виясните і позитивно полагодити ці розбіжності думок і поглядів, як це вже запропонувала Рада Директорів Українського Конгресового Комітету Америки на своїх нарадах 10-го лютого ц. р. Головний Уряд УНС вітає повідомлення Головної Екзекутиви ФКУ про скликання чергового, VI З'їзду ФКУ.

6. Користаючи з нагоди відвідин Первоієрарха Помісної Української Католицької Церкви, її Верховного Архиєпископа і Кардинала Блаженнішого Иосифа VII в наших країнах, що збігаються із 10-річчям його звільнення з довголітньої совєтської каторги, Головний Уряд УНС вітає та висловлює свої найкращі побажання Їх Блаженству, разом із надією, що ці відвідини зближають нас до встановлення Патріярхату з Їх Блаженством як першим патріярхом.

Головний Уряд рівночасно вітає та висловлює найсердечніші ґратуляції і побажання Первоієрархові Української Православної Церкви в ЗСА та Української Автокефальної Православної Церкви, Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові з нагоди його 75-річчя та 50-річчя його плідного служіння Богові і Українському Народові.

IV НАША УСТАНОВА

1. Цього 1973-го року здійснюється 80-років безперервної появи найстаршого сьогодні українського часопису, щоденника „Свобода", офіційного органу Українського Народного Союзу, якому в наступному 1974-му році сповниться також 80-років безперервної служби своїм членам та своїй громаді і народові. Мавши це на увазі, як і мавши на увазі провідну і часто рішальну ролю УНСоюзу і його публікацій в розвитку всіх ділянок життя українських поселень в ЗСА і Канаді та їх вклад у розвиток цих країн та в змагання українського народу, Головний Уряд закликає всіх своїх членів продовжувати ці світлі традиції нашої установи та докласти всіх сил і зусиль для її дальшого невпинного розвитку. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові відзначити 80-річчя „Свободи" і УНСоюзу відповідними публікаціями та імпрезами.

2. Мавши на увазі необхідну потребу постійного зв'язку між керівними органами УНСоюзу і його членством, як і потребу такого зв'язку з іншими нашими установами, Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати раніше вже винесену постанову щодо створення в УНСоюзі окремого посту публічних зв'язків та заанґажування на цей пост кваліфікованого фахівця.

У ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ)

Рекомендації:

1. Рекомендуємо, щоб Відділи та Окружні Комітети вибирали жінок референтками Суспільної Опіки і щоб ці референтки та члени Комітетів Суспільної Опіки, для відновлення братерського духа в УНСоюзі, відвідували хворих, старших віком, потребуючих та самітніх членів і допомагали їм різними способами. Про це треба повідомити в подробицях всі Відділи та Окружні Комітети.

2. Рекомендуємо, щоб членки-жінки старалися плекати і поширити духа співпраці по Відділах та Округах шляхом влаштовування зборів і товариських імпрез.

3. Рекомендуємо, щоб більше жінок-секретарів і членів Відділів брали участь в українському громадському житті для посилення контактів з іншими жіночими організаціями, що допоможе їм у приєднуванні нових членів і поширюванні публічних зв'язків УНСоюзу.

Резолюції:

4. Закликати членок УНСоюзу брати активнішу участь на відділових та окружних зборах, як теж союзових імпрезах, та ставати урядовцями своїх Відділів і Округ.

5. Вислати дві незаможні дівчини на дитячий табір на „Союзівці" в цьому році.

6. Зобов'язати УНСоюз висилати жінок, як своїх репрезентантів, на конвенції українських жіночих організацій, як також на інші їхні ювілеї, імпрези, чи програми.

7. Заохочувати по Відділах та Округах, щоб молоді членки УНСоюзу брали активну участь в спортових імпрезах УНСоюзу.

8. Закликати членок УНСоюзу, щоб вони брали активну участь у святкових відзначуваннях 80-ліття „Свободи" в 1973 році.

9. Заохочувати жінок-секретарів та інших урядовців Відділів, щоб вони змагали в членській кампанії за три перші нагороди Комісії для Жіночих Справ УНСоюзу.

10. Призначити в річному бюджеті УНСоюзу відповідну суму на виконання програми праці Комісії для Жіночих Справ.

У СПРАВАХ МОЛОДІ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ)

Рекомендації:

1. Рекомендуємо Окружним Комітетам УНСоюзу затруднювати за фінансовою винагородою студента (студентку) в часі вакацій для суспільно-громадської праці, як, наприклад, для збирання статистичних даних про українську молодь і громадянство.

2. Рекомендуємо перевірити можливість уділювання низьковідсоткових позичок для студентів високих шкіл, членів УНСоюзу.

3. Рекомендуємо перевести конкурс танцювальних ансамблів у ювілейному році УНСоюзу, який мав би відбутися під час 28-ої Конвенції УНСоюзу.

4. Першим 25 організаторам УНСоюзу з рядів молоді, які забезпечать нових членів на суму $10,000, рекомендуємо признати винагороди у формі покриття коштів подорожі та дводенного перебування на Конвенції із участю в конвенційному бенкеті.

Резолюції:

1. Головний Уряд доручає Комісії для Справ Молоді увійти в контакт із проводами молодечих організацій з ціллю допомогти їм, зокрема звернувши увагу на відновлення діяльности Ліги Української Молоді Північної Америки.

2. Головний Уряд доручає затруднити референта молоді для координування діяльности молодечих Відділів УНСоюзу та поширення їхнього членства.

3. Головний Уряд доручає приступити до видавання молодечого журналу — квартальника українською та англійською мовами.

У СПРАВАХ СПОРТУ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ)

1. Рекомендуємо, щоб УНСоюз звернувся до Відділів та Окружних Комітетів із закликом, щоб вони активно співпрацювали з Комісією для Справ Спорту у влаштуванні та організуванні різних спортових імпрез в їхніх громадах і щоб таким чином заохотити молодь ставати членами УНСоюзу.

2. Рекомендуємо, щоб УНСоюз закупив 200 спортових сорочинок з емблемами УНСоюзу для учасників чоловічих і жіночих кругольних турнірів та інших спортових змагань.

3. Рекомендуємо, щоб вістки та інші матеріяли про спортові програми та імпрези були поміщувані на перших сторінках „Українського Тижневика" з уваги на те, що спорт повинен бути визнаний вітальним фактором в рості й будучности УНСоюзу.

4. Рекомендуємо, щоб Головний Екзекутивний Комітет заанґажував спортового директора для організування спортової активности УНСоюзу по українських громадах.

5. Рекомендуємо, щоб УНСоюз фундував чаші і трофеї для переможців турнірів Української Спортової Централі Америки і Канади з ціллю пропаґування УНСоюзу серед молоді.

6. Рекомендуємо, щоб Відділам УНСоюзу при спортових товариствах присвячувано більше уваги та признавано фінансові допомоги для розгортання їхньої спортової діяльности.

7. Рекомендуємо, щоб визначити нову дату і місце чергового кругольного турніру УНСоюзу на 1974 рік, беручи до уваги факт, що УНСоюз відбуватиме в третьому тижні травня 1974 року свою 28-му Конвенцію.

8. Рекомендуємо, щоб Комісія для Справ Спорту УНСоюзу вислала привітання з нагоди 50-річчя Карпатському Лещатарському Клюбові, який щорічно співпрацює з УНСоюзом у влаштуванні тенісових та плавацьких змагань на „Союзівці".

9. Рекомендуємо, щоб УНСоюз призначив у бюджеті $6,000 на здійснення повищих рекомендацій та для переведення програми в наступних ділянках спорту: круглі, теніс, гокей, плавання, ґольф, відбиванка, кошівка, настільний теніс, футбол, бейсбол для дітвори (Little League) та інших ділянок і на закуп 200 спортових сорочинок.

СПРАВИ УНС У КАНАДІ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ КАНАДСЬКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА)

1. Допомогти Канадському Представництву набути Союзовий Дім у Торонті, який є конечністю та тісно зв'язаною справою з Канадською Канцелярією і розбудовою УНСоюзу в Канаді.

2. Признати $1,300, як вкладку до Комітету Українців Канади, виплачувану через Відділи УНСоюзу до Відділів КУК, з правом УНСоюзу, як великої організації в системі КУК.

3. Відбути організаційну поїздку на Захід Канади, спершу сенатора П. Юзика і мгра І. Гевриха, а опісля осінню обласного організатора В. Дідюка.

4. Вже від вересня ц.р. започаткувати публікацію сторінок Канадської Трибуни УНСоюзу в українських канадських тижневиках.

5. Поробити всі старання, щоб бодай деяку частину молоді з Канади примістити на вакаційну працю на „Союзівці".

6. Започаткувати радіо-програми УНСоюзу у Вінніпеґу і Монтреалі.

7. Видавати „Свободу" і „Український Тижневик", як американсько-канадські публікації з адресою видавництва в ЗСА і в Канаді.

В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ

(РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВ)

Резолюції:

1. Збільшити число обласних організаторів для Канади та для ЗСА в міру потреби.

2. Признати безплатний побут на „Союзівці" постійним організаторам нарівні з відділовими організаторами.

3. Підвищити винагороду за акцидентові грамоти нових членів до $5.00 для відділових і постійних організаторів.

4. Виплачувати організаторам винагороди за членів, здобутих шляхом вигравок у висоті по $5.00 за кожну тисячу забезпечення, після одержання вплат їх членських вкладок. (Внесок пп. В. Сохана та С. Гавриша, вже схвалений Гол. Екзекутивним Комітетом.)

5. Виплачувати бонуси відділовим організаторам за більше число членів, здобутих у річних реченцях у висоті:

за 10 до 24 членів .... по $3.00 за члена
за 25 до 49 членів .... по $5.00 за члена
за 50 і більше членів .... по $8.00 за члена

6. Відбути дві конференції обласних організаторів $500.00

7. Признати 40 нагород по $25.00 для відмінників-градуантів шкіл українознавства $1,000.00

8. Продовжувати з'їзди голів Окружних Комітетів $2,000.00

9. Виплачувати Округам бонуси при виконанні квоти:

на 100% .... по $2.00 за члена
на 75% .... по $1.00 за члена

Загальна сума $1,000.00

10. Надрукувати наліпки на авта з емблемою УНСоюзу $500.00

Рекомендації:

1. Поробити заходи для набуття домів УНСоюзу на самовистачальній базі у тих скупченнях нашого поселення, де в цьому заходить потреба.

2. Заанґажувати жінку-референта для координації та організування жінок в УНС.

3. Влаштувати крайові конкурси молоді для: мистецької, музичної, вокальної, образотворчої та танцювальної діяльности, у співпраці з об'єднаннями УМІ, ОУМ та інших, починаючи з конкурсу танцювальних груп.

4. Вчислити організаторам як здобуток з попереднього року аплікації, вислані в останніх днях грудня, які одержано по початку січня.

5. Підвищити винагороди відділовим та постійним організаторам за нових членів за наступною табелею:

$ 500	$ 4.00
$1,000	$10.00
$2,000	$22.00
$3,000	$36.00
$4,000	$52.00
$5,000	$75.00

та по $15.00 за кожну дальшу тисячу дол. забезпечення.

6. Прослідити потребу і змогу реорганізації організаційного відділу та утворення надзвичайного фонду для розбудови УНСоюзу на шляху до 100,000 членства, щоб предложити його до схвалення 28-ій Конвенції УНСоюзу.

7. Надрукувати збірник статтей про забезпечення в УНСоюзі (двомовний) впродовж одного місяця, предложивши його матеріяли до апробати Головному Екзекутивному Комітетові $2,000.00

У ВИХОВНО-ДОСЛІДНИХ СПРАВАХ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ ВИХОВНО-ДОСЛІДНОЇ КОМІСІЇ)

1. Рекомендуємо досліджувати проблеми збереження української молоді при своїй національній громаді, в порозумінні та співпраці з організаціями української молоді.

2. Рекомендуємо взяти участь у влаштуванні наукової конференції в справі національної ідентичности, що її підготовляє Гарвардський Університет за ініціятивою СКВОР у 1974 році.

3. Рекомендуємо продовжувати заходи для вдержування відповідних зв'язків з іншими етнічними групами, які мають на меті збереження і розвиток культурного плюралізму в ЗСА і в Канаді.

4. Доручаємо Головному Екзекутивному Комітетові перевести в життя вже в цьому році резолюції, схвалені раніше Головним Урядом у справі поліпшення Курсів Українознавства на „Союзівці".

У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

(РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ СПРАВ)

1. Продовжувати уділювання членам УНСоюзу гіпотечних позичок, призначаючи на це по 500,000 дол. річно.

2. Продовжувати студії над бондами з метою переоцінки і осягнення більших користей.

3. Зрівняти платню головної касирки мгр Уляни Дячук із платнями інших екзекутивних урядовців затруднених в Головній Канцелярії.

4. Зменшити кошти репрезентації, звертаючи увагу на доцільність при висилці численніших делеґацій.

5. Виплачувати членам Головного Уряду зворот коштів у висоті 50% схваленої дієти за участь в місцевих імпрезах.

6. Призначити на потреби Комісії для Фінансових Справ 1,000 дол.

7. Призначити на урядження бюр Головної Канцелярії УНСоюзу в новому будинку 60.000 дол.

8. Призначити на закуп машин та урядження „Свободи" 150.000 дол.

9. Підготовити ревізію платень членів Гол. Екзекутивного Комітету і предложити її до затвердження черговій Конвенції.

Згідно з пропозицією Комісії для Фінансових Справ Головний Уряд затвердив бюджет на 1973 рік, в якому передбачено $ 5,500,000 приходів, $ 4,873,500 розходів, та $ 626,500 надвишки. Між іншими, в цьому бюджеті призначено такі виплати:

ДОПОМОГИ І ПОЖЕРТВИ

Допомоги членам	$ 35,000.00
Пожертви організаціям з Народного Фонду	16,800.00
Фонд Наглої Потреби	3,000.00
Разом:	$ 53,000.00

ФОНДИ ДЛЯ КОМІСІЇ

Стипендії членам-студентам	$ 10,000.00
Комісія для справ спорту	6,000.00
Комісія для справ молоді	3,000.00
Комісія для жіночих справ	1,000.00
Виховно-Дослідний Комітет	1,000.00
Комісія для фінансових справ	1,000.00
Комісія для канадських справ	1,000.00
Разом:	$ 23,000.00

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА І РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛ. СОХАНА

1. Продовжувати і завершити старання про введення трьох нових плянів забезпечення.

2. Ввести в життя, в порозумінні з актуаріями, термінальну дивіденду для додаткової одноразової виплати дивіденди при остаточних виплатах вивінування, передчасних грошових зворотів та посмертних виплат за грамоти кляс із вищими вкладками, що їх набули члени у віці понад сорок років та які були важні більше як десять років.

3. Підготовити у співпраці з Фінансовим Відділом та в порозумінні з актуаріями, основну реформу дивіденди, відповідної до висоти вкладок, віку членів та років важности грамот, щоб можна ввести її в життя з дальшою механізацією праці через затруднення обчислювальних машин (компюторів) у діловодстві УНСоюзу.

4. Продовжувати досліди і старання про дальшу механізацію діловодства УНСоюзу через закуп або винайм обчислювальних машин-компюторів, що вможливило б, між іншим, виплату дивіденди за станом членства з 31-им грудня кожного року.

5. Підготовити на підставі даних про числа нових членів, їх першорічні вкладки і виплати організаційних винагород у попередніх роках та ввести в порозумінні з актуаріями нові ставки винагород відділовим і постійним організаторам за нових членів, щоб збільшеними винагородами за вищі суми забезпечення заохочувати організаторів забезпечувати нових членів на високі суми.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОЇ КАСИРКИ МГР УЛЯНИ ДЯЧУК

1. Продовжувати фінансування нашої будови короткореченцевими позичками, щоб використати кращі відсоткові умови.

2. Продовжувати акцію дальшого механізування різних ділянок діловодства Фінансового Відділу.

3. Поробити старання, щоб наші члени-студенти могли за допомогою УНСоюзу скористати з урядових позичок.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК

1. Плянувати більше цікаві програми зборів Відділів, як також річних і звичайних зборів Окружних Комітетів, та старатися притягнути до участи нові визначні особи — громадських провідників, щоб так зацікавити членство цими зборами.

2. Вишукувати українців третього і четвертого покоління, народженого в Америці, які ще не є членами УНСоюзу, як теж роздавати по Відділах, де є більше молоді третьої і четвертої генерації, примірники англомовної „Веселки", щоб так збудити в них зацікавлення УНСоюзом.

3. Виготовити наліпки з емблемою УНСоюзу та рисунком нового будинку УНСоюзу, як тільки закінчиться його будова.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА ПРОФ. ІВАНА ТЕЛЮКА

1. Доповнити ухвалу Екзекутивного Комітету з 16-го березня ц. р., щоб вона звучала:

Схвалено більшістю голосів віддавати протоколи нарад редакторові А. Драганові до публікації, водночас уповноважнюючи його проголошувати їх в скороченій формі після перевірки й одобрення Екзекутивним Комітетом.

2. До часу розподілу функцій між „малою" і „великою" Екзекутивою, всі ухвали „малої" Екзекутиви мають бути предложені повному Екзекутивному Комітетові для їх схвалення.

3. Повернути до практики розподілу поїздок і репрезентацій на засіданнях Екзекутивного Комітету.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

1. Щоб головний Екзекутивний Комітет прослідив можливості введення Шпитального Забезпечення для членства УНСоюзу шляхом відповідного домовлення із забезпеченевою компанією, яка спеціялізується в таких плянах забезпечення.

2. Щоб встановлений раніше Будівельний Комітет продовжував свою працю в наступному складі членів Головного Уряду: проф. Іван Телюк, сен. Павло Юзик, д-р Анна Чопик, д-р Богдан Футей й інж. Анатолій Дорошенко.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ПРОФ. Д-РА БОГДАНА ГНАТЮКА

Негайно приступити до реалізації рекомендації ч. 10 з 1971 року, а саме: „відновити діяльність Комісії для справ „Союзівки" та доручити їй провести докладну аналізу господарки та діяльности і випрацювати плян дальшої розбудови „Союзівки" на дальших 10 років і поліпшення господарки; випрацювати точний плян культурно-розвагової діяльности, а в зв'язку зі зменшенням числа учасників курсів українознавства в 1971 році майже на 30%, спільно з дирекцією курсів випрацювати методи покращання цього стану.

Микола Гуміняк — останній з „Гайдамаків"

Сл. п. Микола Гуміняк

Померлий у Чикаґо на 96-ому році життя, довголітній член Українського Народного Союзу й Українського Робітничого Союзу Микола Гуміняк, посмертну згадку про якого написав кол. заступник гол. предсідника УНСоюзу і теперішній почесний член Головного Уряду УНС інж. Степан Куропась у „Свободі" з 25 травня ц.р., був одним із останніх членів діючої з початком цього сторіччя у ЗСА організації „Гайдамаки". Заснована 1907 року в Ню Йорку організація „Гайдамаки", в склад якої входили українські іміґранти з околиць Перемишля, Мостиськ, Ярослава і Добромиля, перетворилася в 1910 р. на допомогову установу радикально-соціялістичного напрямку під проводом І. Бородайкевича. Заходами й коштом цієї організації, яка існувала в Ню Йорку до 1918 року і згодом продовжувала свою діяльність у Трентоні до 1925 року, виходив в 1908-1918 роках часопис — спочатку місячник, потім двотижневик і з 1909 р. тижневик — „Гайдамаки", що його редактором був М. Хандога. Чималий гурт колишніх „Гайдамаків", між ними сл.п. Микола Гуміняк, жив у Чикаґо.

Ювілейний концерт у 190-річчя НТШ в Чикаґо

Старанням Громадського Святкового Комітету під патронатом Українських Церков відбудеться в Чикаґо, 2-го червня ц. р., о год. 7-ій вечора, в авдиторії Школи Шопена, Ювілейний Концерт у 100-річчя НТШ.

Ювілейну святкову промову виголосить голова Наукового Т-ва ім. Шевченка у ЗСА д-р Матвій Стахів. У мистецькій програмі беруть участь: Ансамбль Бандуристів ОДУМ у супроводі хору ОДУМ, під керівництвом Анатолія Луппо; Симфонічна Оркестра СУМА, під диригентурою проф. Михайла Голіяна; мішаний хор „Сурма", під керівництвом проф. Юрія Яримовича, сольо Богдан Куцан і при фортепіяні п-на Рута Панчук. Беруть участь також студенти Українського Музичного Інституту п-на Наталка Сидор і Андрій Бровар. Оформлення сцени п-і Марія Гарасовська-Дачишин.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

1924 ЛЬВІВ КЛК НЮ ЙОРК 1974

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ НЮ ЙОРК

в рямцях відзначення 50-літнього Ювілею Клюбу

— влаштовує —

ВЕСНЯНУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

в днях 9-го та 10-го червня 1973 року на Оселі УНСоюзу „Союзівка"

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 9-го червня:

1. Реєстрація членів КЛК та гостей.
2. Прогулька альпіністичної ланки КЛК на скали в Ню Полц. Інструкції для початкуючих. Участь за попереднім зголошенням до провідника ланки **Андрія Навроцького, тел. (212) 242-4020.**
3. Ювілейні Тенісові Змагання. Запрошуємо до участи тенісистів з усіх українських спортових товариств. (Подробиці нижче). Початок 9-та год. рано.
4. Коктейл та спільна вечеря. Год. 7-ма вечора.
5. РОЗВАГОВА ПРОГРАМА — виступ мистецької групи КЛК — постановка ІГОР ЧУМА та ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ. Початок год. 9-та веч.

Неділя, 10-го червня:

1. Богослуження в каплиці Союзівки.
2. Закінчення тенісових змагань та роздача нагород.
3. Спільний обід.
4. Розваги.

- Зголошення до тенісових змагань просимо слати на адресу: **Bohdan Rak, 43-21 49th St., Long Island City, N.Y. 11104**
- Вписове у висоті 4.00 дол. від змагуна просимо переслати разом зі зголошенням **найдальше до 4 червня ц. р.** Просимо чеки виставляти на: **KLK American Ukrainian Sport Club, Inc.**
- Зголошення без вписової оплати або в пізнішому реченці не приймається.
- Приміщення просимо замовляти безпосередньо на Союзівці, тел. (914) 626-5641.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ — МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

та

ПРЕДСТАВНИЦТВО РАДИ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ ПРИ СКВУ В ЗСА

— влаштовують —

в неділю 3-го червня 1973 року

о годині 4-ій по пол. у Великій Залі

Українського Народного Дому в Ню Йорку

ПАНЕЛЬ-ВІЧЕ

в справі русифікації та злочинного нищення української культури червоною Москвою

Як панелісти беруть участь:

ПРОФ. ІВАН ВОВЧУК, РЕД. ВЯЧЕСЛАВ ДАВИДЕНКО та РЕД. ВОЛОДИМИР БІЛЯЇВ.

Модератор: **Д-Р МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ**

- Громадяни! Пізнаймо правду про найжахливіші в історії людства злочини, поповнені Москвою на духовій культурі, духовості та душі українського народу.
- Включімося активно в об'єднану акцію на захист нашої культури та її нескорених, жорстоко переслідуваних діячів!

За відділ УККА Великого Ню Йорку
адв. Роман Гуглевич, голова
За Раду для Справ Культури при СКВУ
Володимир Ласовський, заст. голови

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

ТИСЯЧІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

раїнський народ втішатиметься волею. Доповідь про „чорний голод в Україні 1932-33" виголосив сенатор Павло Юзик, накресливши розміри трагедії, що її пережила у тих роках Україна та закликаючи вільний світ до чуйности на совєтські підступи. Важливі завваги на тему американсько-совєтських взаємин зробив президент Американської Ради Свободи ген. Томас О. Лейн, підкреслюючи, що большевизм продовжує бути ворогом свободи людини і народів. Він звернув увагу, що ЗСА між іншими допомогли розбудувати силу СССР і врятували СССР перед гітлерівською Німеччиною. Під сучасну пору ЗСА знову готові дати помічну руку большевикам і про це треба пам'ятати, як також треба завжди пам'ятати про справжню природу і про справжні цілі большевицького режиму. Про українську маніфестацію, як про „найясніший пункт у нинішньому Вашингтоні" говорив відомий антикомуністичний діяч, колишній конґресмен д-р Волтер Джад, вітаючи приявних і стверджуючи, що „найбільшою силою" свободи далі є мільйони поневолених народів в СССР. Совєтський режим є в труднощах і „ми не повинні йому допомагати з цих труднощів звільнитися". Голова Політичної Ради УККА проф. Іван Вовчук з'ясував у своєму виступі події 30-х років в Україні, порівнюючи їх до трагедії під Полтавою. Голодова облога України в 1933 р. це „друга Полтава, тільки у більших розмірах" — говорив він, закликаючи присутніх готуватися до належної зустрічі совєтського лідера Брежнєва. Трагічні картини 1933 р. наче віджили перед очима присутніх, коли їх почала з'ясовувати Віра Кахно, самовидець цих страшних подій в Україні. З Вірою Кахно на трибуні були її внучки — десятирічна Віра та восьмирічна Галина Гютлер, які вже народилися в ЗСА, а маму яких їй вдалося врятувати від голодної смерти, їдучи по хліб аж до Москви, чи на територію Російської республіки, де голоду населення не знало. Від українського політичного світу слово сказав віцепрезидент Української Народної Республіки проф. Микола Степаненко, підкреслюючи важливість маніфестації в обличчі останніх подій в Україні, де посилюється терор російського окупанта. Заключне слово мав д-р Степан Курилас, голова Відділу УККА у Вашингтоні. На закінчення молитву провів владика архиєпископ Марко, згадуючи „угодників і мучеників наших... мільйони братів і сестер наших, що були безжалісно ворогом заморені голодом". Програма закінчилася співом Шевченкового „Заповіту". Маніфестаційними зборами проводев екзекутивний віцепрезидент УККА Йосип Лисогір.

Похід вулицями та демонстрація біля совєтської амбасади

Безпосередньо по закінченні програми на площі перед пам'ятником Т. Шевченка учасники оформилися у похід з прапорами та транспарантами і пройшли вулицями Вашингтону аж під совєтську амбасаду. Великий похід, що простягався на кілька кварталів, очолювала Леся Дика, сумівка з Йонкерс, яка в ланцюгах символізувала поневолену Україну.

Під совєтською амбасадою, не зважаючи на офіційну заборону, відбулася бурхлива протисовєтська демонстрація, перед у якій вела молодь, що становила не менше як 40 відсотків усіх учасників маніфестації. Тільки під натиском великої кількости моторизованої поліції, яка прибула на охорону совєтської амбасади, демонстранти мусіли припинити демонстрацію. Все таки, у цей спосіб тисячі зібраних на маніфестації і демонстрації публічно виявили своє наставлення до совєтського окупаційного режиму та продемонстрували свою вірність ідеалові незалежної і самостійної України та свою готовість дати всю можливу допомогу Українському народові в його боротьбі за право бути вільним господарем на своїй землі.

„Вашингтон Пост" з 27 травня опублікував ширшу ілюстровану інформацію про цю маніфестацію у столиці, пишучи, що „українці влаштували протисовєтський протест", та подаючи вичерпну і об'єктивну інформацію про мету маніфестації та її перебіг. В газеті відзначено, що демонстранти не тільки вшановували померлих в час голоду в 1933 р., але також осуджували „останні арешти українських націоналістів в Совєтському Союзі та остерігали, що недалекий приїзд совєтського лідера Леоніда Брежнєва не повинен приспати американців і применшити їхнє вороже наставлення до комунізму".

ВОДА СПРИЧИНИЛА ШКОДУ ШКОЛІ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк (С. Ч.) — В понеділок 28 травня в ранніх годинах тут у школі св. Юра при 6-ій вулиці з невиясненних досі причин тріснула одна з головних водопровідних рур, заливши водою два поверхи пивниці, при цьому огрівальну систему, частинно електричні та газові проводи. У понеділок протягом цілого дня до пізнього вечора 5 великих автопомпувальних машин міської пожежної сторожі випомповували воду, яка сягала висоти до 15 стіп в обсягу цілого забудовання. За твердженням о. ігумена д-ра Вол. Гавліча, пароха церкви св. Юра, та директора школи о. Христофора Войтини, школа мала шкоди на яких 25-30 тисяч долярів. З огляду на водяну катастрофу школа буде один або й два дні нечинна.

Тепер перший раз в АМЕРИЦІ

ПО ВЕЛИКІМ УСПІХУ В ЕВРОПІ...

Polamart International Enterprises, Inc.

дає виступ

ОРИГІНАЛЬНИХ ЦИГАНСЬКИХ ПІСЕНЬ І ТАНЦЮВАЛЬНОЇ ГРУПИ

„РОМА"

Прямо з Познання

ТІЛЬКИ 4 ВИСТУПИ

Fashion Industries H. S. Aud.

225 West 24th Street, New York City

П'ЯТНИЦЯ, 1 ЧЕРВНЯ год. 7:30 веч. СУБОТА, 2 ЧЕРВНЯ год. 7:30 веч. **НЕДІЛЯ, 3 ЧЕРВНЯ год. 2:30 і 6:30 веч.**

Білети можна одержати:

Polamart Travel Bureau, 215 2nd Avenue, New York City. Tel. (212) 982-5620
Pargiello Services, 55 West 42nd St., New York City, Room 467. Tel. (212) LO 5-1978
Chopin Theatre, 910 Manhattan Avenue, Brooklyn, N.Y. Tel. (212) 389-1167

АБО ПРИ КАСІ В ДНІ ВИСТАВИ.

Ділимося сумною вісткою зРіднею і Знайомими, що по короткій і тяжкій недузі, дня 25-го травня 1973 року відійшов у Вічність на 73-му році життя

бл. п. МИКОЛА ПЕТРИНА

Покійний народився в селі Морозовичі, пов. Самбір, Україна.

ПАНАХИДА — у вівторок, 29-го травня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Quinn & Sons, 35-20 Broadway, Long Island City, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 30-го травня 1973 року о год. 9-ій рано із того ж похоронного заведення до церкви св. Володимира, 82-га вул. в Ню Йорку, відтак на цвинтар св. Михайла в Асторії, Н. Й.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
дочка СТЕФАНІЯ з мужем РОБЕРТОМ
дочка АННА з мужем ДЖОРДЖОМ
Чотири внуки і два правнуки
братів: ВАСИЛЯ і СТЕФАНА
та ближчу і дальшу Родину в Україні

Замість квітів на могилу

бл. п. Василя Сабатюка

зложили:

(1) Фонд „Церква в Потребі";
(2) Фонд Збірника Підгаєцької Землі;

	(1)	(2)
Темнюк Володимир, Торонто Канада	$20.00	$25.00
Окружний Комітет Підгаєчан, Детройт, ЗСА		20.00
Пляшка Богдан, Чикаго, ЗСА		20.00
Білик Василь, Детройт, ЗСА		20.00
Наум Василь, Стефанія, Ню Йорк, ЗСА	10.00	10.00
Стасула Ярослав, Зеновія, Чикаго, ЗСА		10.00
Данилишин Петро, Марія, Рочестер, ЗСА	5.00	10.00
Гаврилюк Роман, Тільда, Торонто, Канада	5.00	10.00
Колісник Стефан, Катерина, Детройт, ЗСА	10.00	
Палка Евген, Віра, Клівленд, ЗСА	10.00	
Бойцун Роман, Анна, Торонто, Канада		10.00
Кудла Володимир, Марія Емерстбург, Канада		10.00
Ковалишин Микола, Марія, Детройт, ЗСА		10.00
Базюк Ярослав, Марія, Детройт, ЗСА		10.00
Копильовський Дмитро, Детройт, ЗСА		10.00
Фурда Филимон, Михайлина, Детройт, ЗСА		10.00
Полянський Мартин, Анна, Детройт, ЗСА	5.00	5.00
Чикета Теодор, Стефанія, Детройт, ЗСА	5.00	5.00
Шупер Іван, Марія, Детройт, ЗСА	5.00	
Дідушок Гіларій, Текля, Детройт, ЗСА	5.00	
Вивюра Бронислав, Павлина, Детройт, ЗСА	5.00	
Мельникович Петро, Анна, Детройт, ЗСА	5.00	
Дідик Володимир, Анастазія, Детройт, ЗСА		5.00
Сулима Дмитро, Марія, Детройт, ЗСА		5.00
Березюк Тимко, Анна, Детройт, ЗСА		5.00
Москальчин Стефанія, Детройт, ЗСА		5.00
Ракшел Дарія, Детройт, ЗСА,		5.00
Палка Іван, Антоніна, Клівленд, ЗСА		5.00
Боярський Стефан, Софія, Чикаго, ЗСА	5.00	
Хміль Петро, Анна, Детройт, ЗСА	5.00	

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано відійшла у Вічність дня 8-го квітня 1973 року наша Найдорожча і ніким Незаступима МАМА і БАБЦЯ

бл. п. АННА БРОДИК

залишила нас без рідні, страшно пригноблених.

Ми думали, що все що на світі, є проти нас, але так не було, бо вже на першу вістку про смерть нашої Дорогої Мамці і Бабці, прийшли нам з поміччю наші щирі приятелі. Тому хочемо цією дорогою висловити їм нашу щиросердечну подяку.

В першу чергу щиро дякуємо Високопреподобним і Всечеснішим Отцям: о. Андрейчукові, за уділення Св. Тайни Оливопомазання, о. Павловичеві, о. Мудрому і о. Білковському за Панахиди і похоронні відправи та печатання гробу, о. Іванові Ткачукові за спеціяльну Службу Божу і Панахиду. Високоповажаним Паням і Панам: А. Врублевський, М. Святий, І. Галапац, І. Гошовська, Ю. і Т. Урбан, А. Боднар, Л. Дармограй, М. Вігун, Н. Дорота за поміч в часі нашого горя.

Сердечно дякуємо д-рові І. і Л. Кизикам, мґр. З. і Е. Корчинським, Панству А. і Р. Боднар, Панству К. і М. Куньків, Панству К. і М. Вігун, Панству О. і В. Квасній за квіти.

Щира наша подяка Всім, що зложили свої пожертви на Служби Божі, чи на інші цілі в пам'ять нашої Мамці, Всім, що прийшли віддати останню прислугу до похоронного заведення, чи до Церкви, Всім, що писемно, чи особисто зложили нам свої співчуття, Всім, що своєю розрадою і добрим словом старалися і стараються улегшити наше горе.

Сердечно дякуємо Всім, що відпровадили Покійну на Вічний Спочинок, багато з них залишили свою працю, ними були: о. Білковський, Л. Рейнарович, д-р Л. і А. Луців, д-р І. і Л. Кизик, А. і Е. Саламаха, С. Загайкевич, А. і Р. Боднар, М. і Н. Луців, К. М. В. Вігун, С. Вігун, М. Святій, І. Галапац, С. Рекшинська, Н. Дорота, Ю. Урбан, Л. і С. Дармограй, М. Стефанишин, З. Колодій, М. Крут, П. Ставич, М. Мирко, А. Теребецька, А. Дика, А. Кінь.

Спеціяльну подяку складаємо нашим дорогим кумам Люби і Стефанові Вігун за їхню, так щиру поміч, хай Всемогучий Господь нагородить Вас і Вашу родину кріпким здоров'ям, а Пречиста Діва Марія хоронить Вас від всього злого.

Якщо ми когось проминули, просимо вибачити.

Ще раз всім Вам наша щира подяка.

Дякуємо похоронному заведенню Івана Сенька за переведення похоронів.

ОЛЬГА ПОДУСОВСЬКА — дочка
ІВАН — зять
МАРТА і НАТАЛКА — внучки

Замість квітів на могилу

бл. п. Ірени з Зарембів Подюк

зложили в Сиракюзах, Н. Й.
на „Церкву в Потребі":

50.00 дол.
Д-р Галина і Д-р Святослав Клюфас

25.00 дол
Д-р Еміль і Ірина Клюфас
Мґр. Михайло і Мґр. Ірина Рубич

20.00 дол.
Д-р Олександер і Ярослава Ґудзяк
Ред. Ярослав і Ольга Заремба
Мґр. Мирон і Марія Кузьма
Д-р Клим Мельник
Інж. Богдан і Оксана Федорович

15.00 дол.
Інж. Володимир і Діді Бутенко
Д-р Богдан і Дарія Кміцикевич
Мґр. Іван і Мґр. Зірка Филипчак

10.00 дол.
Проф. Д-р Микола і Мґр. Мотря Богатюк
Інж. Осип і Ярослава Гапій
Мґр. Ілля Городецький
Д-р Іван і Марія Завалкевич
Д-р Маркіян і Марія Клюфас
Д-р Михайло і Марія Логаза
Пані Зіна Маркопольська
Пан Петро Мацко
ОЖ ОЧСУ
Союз Українок, 85 Відділ
Інж. Теофіль і Софія Франціяк
Інж. Роман і Надія Шаран

5.00 дол.
Пані і Панове

Григорій Базар
Інж. Марко Бачинський
Петро Башуцький
Інж. Тома Боцонь
Михайло Болозовський
Іван Бурак
Михайло Бурак
Ярослав Величко
Михайло Вовк
Інж. Роман Войтович
Іван Волошин
Д-р Іван Гвозда
Степан Грицик
Василь Гусак
Евген Гусак
Микола Годжак
Онуфрій Грица
Осип Зачкевич
Михайло Каній
Зенон Карпишин
Павло Карпишин
Іванна Ківерчук
Іван Ковальчук
Володимир Кравс
Марія Крохмалюк
Евген Крук
Степан Купровський
Василь Лебедь
Степан Луцак
Петро Луцишин
Григорій Мазурик
Евстахій Мапталір
Володимир Мельничук
Ілько Мигдаль
Михайло Микитин
Микола Павлів
Іван Пігуляк
Григорій Пікулицький
Павло Пічкур
34 Пластовий Курінь Юначок
Пластовий Гурток Юначок „Євшан Зілля"
ОбВУА
Василь Равлінко
Володимир Ревюк
Степан Рекуляк
Григорій Свєнціцький
Іван Слонський
Лев Соснович
Ярослав Трач
Богдан Тимяк
Евген Тишко
Василь Фенцор
Іван Шупляк
Іван Щербаневич

РАЗОМ 685.00 ДОЛ.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас, залишаючи невтишимий біль у наших серцях, наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п. ІРЕНА з ЗАБЕМБІВ ПОДЮК

Цією дорогою складаємо якнайщирішу подяку Всім, які в найтяжчих хвилинах нашого горя, прийшли нам з поміччю і розрадою.

Дякуємо за щирі, із глибини душі висловлені слова співчуття і розради, Св. Служби Божі і спомин про Покійну з її юних літ, Їх Ексцеленції Високопреосвященному Кир Іванові Бучкові.

Дякуємо за слова співчуття і Служби Божі Їх Ексцеленції Кир Андреєві Сапелякові і Отцеві Професорові Петрові Чавсові.

За відправлення Панахид, похоронних обрядів, прощальні слова і особисту увагу для нашої родини в часі нашого горя, дякуємо Всечеснішому Отцеві Шамбелянові Василеві Середовичеві, а також Отцям Протоєреєві Павлові Шіпрукові і Отцеві Пилипові Бумбарові.

Високопреподобним Сестрам Василіянкам Стефанії, Анзельмі і Магдалині, а також учительці Пані Франсіс Пулюмбо за Св. Служби Божі, молитви, їхню участь у похоронних обрядах, а також за участь приведеної Нею шкільної молоді, складаємо щиру подяку.

Якнайщирішу і особливу подяку складаємо Панству Ярославі і інж. Осипові Гапіям за їхню щиру піддержку в годині смерти нашої Найдорожчої Покійної і в нашому горю.

Щиро дякуємо Панові мґр. Михайлові Середовичеві за переведення жалобного прийняття, за слова співчуття від імені ОДВУ і „Самопомочі" і за посмертну згадку.

Щиро дякуємо Паням з ОЖ ОЧСУ за гарне підготовлення жалобного прийняття.

Дякуємо Організації СУМА за чудові квіти і за несення домовини.

Дякуємо за слова співчуття під час жалобного прийняття Панові Проф. Д-рові Іванові Гвозді — від УККА, Пані Ярославі Ґудзяк — від СУА, Панові Миколі Павлову — від ООЧСУ, Панові інж. Орестові Грицикові — від СУМА, Панові мґр. Іллі Городецькому — від Ради Мирян, Панові Іванові Пігулякові — від громадянства, Пані Клярі Брунець — від православної громади.

Особливу подяку складаємо Дорогому Редакторові Ярославові Зарембі, який так зворушливо промовляв від нашої Родини і Д-рові Маркіянові Клюфасові, який промовляв від родини Клюфасів.

Дякуємо Панам Хористам, які співали під час Панахиди і під час похоронних обрядів.

Дякуємо Панові Ількові Мигдалеві і Панові Володимирові Мельничукові за переведення збірки на „Церкву в Потребі".

Щиру подяку складаємо за кондоленційні візити, за численні співчуття, які надійшли з далека і з близька, за чудові квіти, за Св. Служби Божі, за молитви, за датки на „Церкву в Потребі", на ФКУ, на журнал „Свічник" і на інші добродійні цілі.

Дякуємо Всім, які прибули з далека і з близька, щоб віддати останню прислугу Покійній.

Щиро дякуємо Всій Українській Сиракюзькій Громаді за таке величаве прощання Покійної.

Дякуємо похоронному заведенню пана Петра Мацка за дуже старанне переведення останніх прислуг для нашої Найдорожчої Покійної.

Д-р ІВАН — муж
Д-р ГАЛИНА — донька
і РІДНЯ

Неділя, 3-го червня 1973 року
Заля: Auditorium of Albany Institute of History and Art
125 Washington Avenue, Albany, N.Y.
Початок о год. 3:30 по полудні
Передпродаж квитків:
Kolody & Hope, 455 Third St., Troy, N.Y. Tel. 272-8579
Romanation Jewelers, 83 Third St., Troy, N.Y. Tel. 272-0643
ВСТУП $3.50 СТУДЕНТИ $1.50

Увага! Албани і Околиця! Увага!

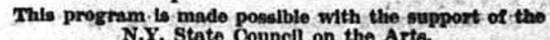
Театр у П'ятницю під кер. Володимира Шашаровського

ВСЕ ПО-СТАРОМУ

СПІВОМОВКИ В ДВОХ ЧАСТИНАХ

В програмі: веселі скечі, жартівливі дуети, монологи, настроєві пісеньки та інше.

ВИКОНАВЦІ
МАРІЯ ЛИСЯК
ЮЛІЯ ШАШАРОВСЬКА
ІВАНКА КЛИМОВСЬКА (Язичинська)
ВОЛОДИМИР ШАШАРОВСЬКИЙ
ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК і ін.
Режисер:
Володимир Шашаровський
Акомпаньямент:
Галя Порitко

This program is made possible with the support of the N.Y. State Council on the Arts.

ФРАНЦІЯ У МІЖНАРОДНІЙ І ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ни мають гарантовані договорами високі ціни. Цим особливо задоволені хлібороби Франції, і уряд мусить обороняти таку чудернацьку систему, щоб не поставити проти себе сільської людности.

З почину Москви іде підготова до двох міжнародних конференцій: одна в Гельсінках (Фінляндія) має тему — безпеку проти війни, друга (у Відні) має розглянути справу о б м е ження зброєнь. Париж до обох конференцій ставиться неґативно, бо вважає, що рішення тих конференцій привели б до забезпечення переваги в світі двох великодержав — ЗСА та СССР, і менші держави мусіли б коритися тим двом імперіям. Уряд Франції боїться, що може нантати пора, коли Вашингтон забере свої збройні сили, розташовані в Західній Европі, і тоді Европейські країни, не мавши власних сил, попали б в залежність від Москви. Тому Франція збільшує свою атомову зброю, робить дальші експерименти - вибухи в Тихому океані, хоч цим викликала проти себе протести в світі. В цій політиці уряд Франції йде в одній лінії з комуністичним Китаєм. Чи договориться Помпіду з Тітом у всіх згаданих справах і чи „сердечна згода" завершиться об'єднанням атомових сил обох держав під спільною командою?

У внутрішній політиці Франції настає перед приходом літніх вакацій затишшя. В березні відбулися вибори, що принесли зміни в парляменті: п а р т і я де Голля втратила свою абсолютну більшість. Перед виборами провідники урядової партії та їх прихильники в суспільстві переживали турботні дні, бо боялися перемоги бльоку соціялістів з комуністами й лівими радикалами. Той експеримент — запрягти в один віз слона і коня — був наперед засуджений на неуспіх, бо й сам лідер Соціялістичної Партії Міттеран боявся перемоги разом з комуністами: адже ж в разі перемоги цього бльоку дійшло б до кризи в самій конституції держави. Президент міг би відмовитися призначити на уряд прем'єра кандидата найбільшої (комуністичної) партії, дійшло б до нових виборів. А коли б президент погодився на комуніста - прем'єра, то як би могли правити державою демократи - соціялісти з комуністами - диктаторами?

Для Міттеранової партії ця поразка в виборах до парляменту була великою перемогою. В виборах 1969 р. Соціялістична партія мала на всього 5 відс. усіх голосів, а р. 1973 — коло 20 відс., отже — догнала в цьому партію комуністів.

Господарство Франції успішно розвивається, і доводиться привозити на роботу людей із різних країн: арабів, негрів, еспанців, югославів, португальців і т. д. Є їх до 3 мільйонів. Ця маса чужинців викликає різні несподіванки, бо чужинецькі робітники не записуються до професійних спілок і попадають під вплив усяких спекулянтів, що деруть з них гроші за приміщення, харчування тощо. Невишколені робітники дістають гіршу плату, ніж кваліфіковані, і так сталося недавно, що вони учинили страйк у найбільшій державній автофабриці Рено і в інших підприємствах. Таким чином, цей „революційний рух" пішов над голови комуністів, що присвоїли собі ролю „оборонців пролетаріяту".

Уряд президента Помпіду має конфлікт з студентами високих шкіл. Міністер війни Дебре, завзятий мілітарист, хотів кликати до військової служби студентів, не давши їм можливости закінчити навчання. Казано, мовляв, мусить бути рівність між ученими і невченими громадянами. В принципі — добра ідея, але непрактична, бо студент університету, перервавши студії на рік або й більше, „вибивається з колії" і мусить з трудом, після служби у війську, доганяти втрачене. Страйки, демонстрації студентства примусили уряд іти на відступ у цій справі.

У Франції пишуть і говорять про так звану „аферу Вотергейту", що наробила шуму в Америці. Методи підслухування у Франції такі поширені, що тут люди аж дивуються: мовляв, американці роблять „багато галасу з нічого"...

Viator

„СІЧОВИМ СТИЛЕМ"

Чемпіонська гаківкова дружина „Ч. Січі" в сезоні 1972-73.

Наголовок цього допису ми запозичили від радного м. Нюарку — М. Боттоне, який в товаристві заступника мейора Гібсона, Дж. Фрізіна, взяв участь в прийнятті, що його влаштувало УСТ „Ч. Січ" для своїх гаківкарів, 27 березня ц. р., в домі Т-ва. Питання, що таке „Січовий стиль", поставив членам Управи „Ч. Січі" — М. Боттоне, після кількагодинної гутірки, в якій члени Управи інформували цих визначних американців про історію і діяльність Т-ва та про окремі факти історії України. Присутні на цьому прийнятті були теж члени Президії Гаківкової Ліґи Юньйон Кавнті, майже усі члени міських урядів міст Юньйон і Вестфілду. „Лекцію" з історії України, ініціював саме член Президії згаданої ліґи, який признався, що до цього часу не знав, що гаківкова дружина „Ч. Січі" є справді українською, уважав їх за „російських козаків". Отже приємно, що з нагоди святкування успіху своїх гаківкарів, Управа УСТ „Ч. Січ'" здобула теж успіх в правдивій інформації м і ж визначними американця м и — про українські справи. Ці інформації дуже радо і прихильно прийняли наші гості. Якщо йдеться про відповідь М. Боттоне то вона звучала: „жертвенна і важка праця з молоддю, що кінчиться успіхами - чемпіонатами". Ця відповідь дуже підходила саме на цьому прийнятті і нею захопилися усі американські гості.

Гаківкарі - чемпіони „Ч. Січі" свій II сезон закінчили справжнім „Січовим стилем". Українці любителі гаківки в Ню Джерзі вже знають, що так в гаківковій Лізі Велі Скейтерс, як і Гаківковій Лізі Юньйон Кавнті „Січовики" підтвердили їхні наміри здобути чемпіонати і чаші „плей оф". Найбільша заслуга в цьому належить провідникові дружини Петрові Семенюкові та тренереві Дж. Квінові. До пари їм і абсолютна більшість змагунів „Ч. Січі", — всі студенти коледжів. Воротар І. Барбадин захищав ворота для обидвох дружин в їхніх ліґах і не пропустив жадних змагань. В лініях дефензиви відзначався Б. Сурович, який особливо при втраті змагуна до „карного ложа", часто включався до офензивних дій і здобував цінні голі. Поруч нього надійно грали: Р. Семенюк, Буняк, І. Сурович Залізко і тренер Дж. Квін. Сильними виявилися лінії нападу, які були пострахом для усіх противників. Лідерами були: Марко Будний — в'юнкий і надзвичайно завзятий, „джетово" швидкий Валентин Олійник, працьовиті брати Соловей, високий на зріст і фізично сильний Петро Мельник, молоді дебютанти Є. Семенюк і З. Семанишин, тактично заавансований Орест Лебедь, хоч до дружини включився в кінцевій фазі сезону то в загальному у великій м і р і спричинився до успіху. Бездоганно, поруч згаданих, виконували свої завдання, Д. Квін, Т. Феґер, П. Меле, Кузів і врешті Масій і Гудак. На льодових аренах Ню Джерзі спущено прапори змагань — сезон закінчився. І вже, гаківкова ланка „Ч. Січі" приготовляється до наступного сезону. Зарезервовано, коштом 350 дол., льодову арену Бренч Бруку на тренінґи. Гаківкарі „Ч. Січі" не хочуть залишитися одноразовими чемпіонами. Щоб це осягнути, треба підготовлятися і підготову розпочинати вже тепер, вже сьогодні.

О. Твардовський

Офіційний кінцевий показник табелі гор Гаківкової Ліґи Велі Скейтерс — 1973 рік.

	гор	точок
Чорноморська Січ	20	33:7
Вейн „Сіннерс"	20	31:9
Лінкольн П-к „Флаєрс"	20	26:14
Кіннельон Г. К.	20	14:26
Мавтин Лейкс Г.К.	20	12:28
Пассейк Велі Г К.	20	4:36

„Чорноморська Січ" — „Армінія" Білефельд, Західня Німеччина

Ці престижеві, міжнародні змагання, відбудуться в суботу 2 червня ц. р., о год. 7:30 вечора на футбольному стадіоні Фарчерс Гров в Юньйон, Ню Джерзі.

Це вже 7-мі в історії УСТ „Ч. Січ" міжнародні змагання, цим разом з відомим в Европі професійним клюбом „Армінія", який прибуває із Західньої Німеччини на двотижневе турне по Східніх ЗСА. Після усунення його з „Бундесліґи" в минулому році, цей клюб під сучасну пору виступає в Західній групі „Реґіональної Ліґи" Західньої Німеччини.

Футбольне турне „Армінії" відрізняється від інших світових клюбів, тим, що цей клюб приїжджає із своїм доростом, юнацькою дружиною, в складі якої виступає кілька талантів, репрезентантів юнаків Західньої Німеччини, що є одною з найкращих в Европі. Отже, цим разом, вперше відбудуть свої міжнародні змагання теж і юнаки „Ч. Січі", що буде окремою атракцією тієї спортової імпрези. Змагання юнацьких дружин відбудуться о 6-й годині вечора, перед грою старших дружин.

Цю велику міжнародну, спортову імпрезу, УСТ „Чорноморська Січ" влаштовує не тільки для зміряння сил українських футболістів з чоловими спортовцями Західньої Німеччини, але й відповідної популяризації українського імени. Про цю зустріч очевидно, писатиме американська, німецька і іншомовна, загальна та спортова преса, появляться рецензії в спортових журналах Західньої Німеччини. Сподіваємося, що українське громадянство з численних міст — Ню Джерзі, сусідніх в Ню Йорку і Пенсильвенії прибудуть на цю зустріч, щоб піддержати українських спортовців у їхній важливій місії. Нехай гості ЗСА повезуть до Европи назад імпозантний спомин про активність українців у спортовому житті цього Континенту. В програмі турне „Армінія" відбуде в ЗСА ще такі зустрічі: в Коннектикет з професійним клюбом „Вайлдкетс", Балтиморі з місцевим професійним клюбом „Бейс", Бостоні з „Астрос", дальше з II Збірною ЗСА і на закінчення 10 червня з славним бразилійським клюбом „Сантос" - Пеле.

Обидві дружини „Армінії" приїжджають під проводом адміністрації в особах: Крокел, Гільпорта, Бітнера, Ногермана — тренера і Штайнерта — масажиста в таких складах: Гофман, П. Влока, Гільдебррандт, Штірц, Брці, Касперські, Дамянофф, Гельсдорф, Прайс, Вегнмаєр, Кляйн, Міттендорф, Кнот, Сісе, Дж. Влока, Штеґмаєр, Брікен.

Склад юнацької дружини: Польмаєр, Гільтке, Погль, Веллє, Германн, Даус, Миґлер, Нойманн, Боден, Фрісе Пост, Ґендерян, Ґрібовскі, Керн і Фойс. Обидві дружини „Ч. Січі" виступлять в підсилених складах.

О. Твардовський

ПЕРВОІЄРАРХ УКЦЕРКВИ СТАВ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ СТЕЙТУ ВІСКАНСИН ТА МІСТА МІННЕАПОЛІСУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

стантина об'єднує також молодь вже навіть з 4-го покоління, відзначається живою діяльністю, плекає обрядові традиції і гордість за своє українське походження, в чому допоміжний є редагований і видаваний молоддю різних генерацій журнал „Тризуб". До суботньої школи ходить 80 учнів; за статистикою в парафії на 220 родин є 359 дітей і молоді у віці до 21 р. життя, що вимагає особливо уважної праці для її збереження.

По полудні відбулося архиєрейське б л а г ословення започаткованого при парафії музею. Після благословення о. парох д-р Кнапп представив Блаженнішому запропоновані ініціяторами пляни розбудови музею. Інж. Р. Смулка, з'ясувавши ролю музею у збереженні нашої спадщини передав Блаженнішому княжий дар любови в сумі 5.000 дол., з якої то суми припадає по 300 долярів на одну родину, а це також мабуть своєрідний рекорд одноразової жертвенности.

Перебування нашого Первоієрарха в Міннеаполісі було відзначене в усіх трьох місцевих щоденниках, а місцеві телевізійні станції передавали кожночасно в новинках картини з відвідин Первоієрарха з дуже добрими коментарями, називаючи голову нашої Церкви „українським Патріярхом".

В четвер вранці Блаженніший з Владиками і священиками відслужив ще Святу Літургію, після якої від'їхав на летовище, де відбулися ще сердечні прощання і в 11 год. відлетів до Детройту.

СЛІДАМИ „УКРАЇНСЬКОГО КОЛЮМБА" В БРАЗИЛІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

теку й кемпус санта - катарінського університету. Про Лисянського не знайшли ми жадних матеріялів. Можливо, що вони є в Губернаторському Архіві, але за словами професорів, що його знають, він не впорядкований і не скатальогований, а тим самим недоступний для дослідів.

Отак довелося оглянути тільки місця, в яких перебував Лисянський у 1803 р.: саму столицю Флоріянополіс, північну затоку, де заякорились „Надежда" й „Нева", палац губернатора, острови Анатомірім, Арворео й Гале й — на від'їзному з Санта Катаріна 13 травня — напитися свіжої води з водопроводу в Сан Міґель, із якого пили воду фон Крузенштерн, Лисянський та вся залога під час перебування на острові в 1803 р.

Флоріянополь 11-13.5.1973

УВАГА!

ЧУДЕСА ЗА ЧУДЕСАМИ!

ВИ ВЖЕ НАПЕВНО ПРО ТАКІ ПОДІЇ САМІ ЧУЛИ І ЧИТАЛИ В ПУБЛІКАЦІЯХ, ЯК "LOOK", "LIFE", "NEWSWEEK", "TIME"; І ДРУГІ. МАЄТЕ НАГОДУ ТЕПЕР САМІ ТЕ ПОБАЧИТИ.

MORRIS CERULLO, ЗНАМЕНИТИЙ, СВІТОВИЙ ПРОПОВІДНИК, ЯКИЙ НЕРАЗ ЗГРОМАДЖУЄ БІЛЬШЕ ЯК 100,000 НАРОДУ НА СВОЇХ БОГОСЛУЖЕННЯХ, ТЕПЕР ПРОПОВІДУВАТИМЕ ЧЕРЕЗ 5 ВЕЧОРІВ У НЮАРКУ.

ПРИВЕДІТЬ ІЗ СОБОЮ ХВОРИХ, РОЗЧАРОВАНИХ І БЕЗНАДІЙНИХ. ХРИСТОС Є ВІДПОВІДЬ НА ВАШІ НЕДОМАГАННЯ.

ЧАС БОГОСЛУЖЕНЬ: 7:30 ВЕЧОРА

МІСЦЕ: NEWARK SYMPHONY HALL

АДРЕСА: 1020 BROAD, NEWARK, N.J.

ДАТА: ВІД 28-го ТРАВНЯ ДО 1-го ЧЕРВНЯ

(ВІД ПОНЕДІЛКА ДО П'ЯТНИЦІ)

4,000 ВЗАГАЛІ БЕЗПЛАТНИХ МІСЦЬ!

Різне

ДО ДОГЛЯДУ ДИТИНИ (BABY SITTER) І ДЛЯ ПОМОЧІ МАТЕРІ
Побажано студентку гайскул або коледжу.
Телефонувати вечорами: (212) 724-4611

ШУКАЮ ПРИМІЩЕННЯ
житлове або торговельне, на першому поверсі, 2-3 або 4 кімнатне, на 7-ій, 8-ій або 9-ій вул. в місті Ню Йорку. Покуки прошу подавати: телл. 228-2976 після 6-ої години веч.

ДО ВИНАЙМУ в Джерзі Ситі, 2½, 3 і 4½ **КІМНТ. АПАРТМЕНТ**
Будинок з віндою, кахлеві лазнички, напроти укр. кат. школи — 546 Bergen Avenue Jersey City, N. J.
Тел.: 451-3396 or 432-5879

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

НА ПРОДАЖ
1-РОД. ДІМ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.
3 спальні, модерна ранча.
$28.000.
Тел.: (914) 626-7859

ДІМ на ПРОДАЖ в НЮАРКУ, Н. Дж.
Околиця укр. церкви св. Івана, 6 кімнат, в доск. стані, модерна кухня і лазничка, вкл. килими від стіни до стіни. Поміркована ціна.
Тел. 374-0991

Attain Maximum Dollar Trading Leverage With Our Commodity Option Plan

As an example you can obtain through us a Special 190 day Straddle or Double option on 10,000 Troy ounces of Silver for $2,250 and possibly profit either way market moves up or down without buying The Commodity Contract and facing the potential risk of a sell out or margin call.

Call us up at (212)-431-6530 for further details of write for our explanatory brochure to Dept. P1.

PALOMAR
TRADING CO.
COMMODITY OPTION DEALERS
105 Hudson Street New York, N.Y. 10013
(212) 431-6530

НЕМА ТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскільських горах

біля м. КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на:

КІМНАТИ – НА НЕЗРІВНЯНИЙ **вакаційний побут** НА СОЮЗІВЦІ

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 5 тенісових кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розваговi імпрези, забави та багато інших удогіднень.

Дитячий Табір
Діти у віці 7-11 р., який триватиме:
для ДІВЧАТ — від 23 червня — до 14 липня 1973 р.
для ХЛОПЦІВ — від 15 липня — 4 серпня 1973 р.

Тенісовий Табір
ХЛОПЦІ і ДІВЧАТА (12-18 р.р.)
від 23-го до 30-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

Курси Українознавства
від 5-го до 29-го СЕРПНЯ 1973 року

Ім'я і прізвище ______
Адреса ______
Вік ______ Член УНС, Відділ ______
ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:
Слабо ☐ Задовільно ☐ Добре ☐
Залучую на рахунок оплати $______

(Повна оплата курсів — $150.00. Половину валежности треба вплатити із аплікацією).

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСИЛАТИ:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York 10003
ВІЧНІ ЗОЛОТІ ПЕРА нім. марки „МОНТ БЛЯНК"; гуцульська різьба, кераміка, вишивки.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ і приймаємо ПАЧКИ до ПОЛЬЩІ (також вживані речі). Урядові години: від понед. до суботи 8:30 — 6:00 веч. В неділю від 10 до 2 по пол.

Business Opportunity

МОТЕЛЬ-ГОТЕЛЬ
18 модерних "housekeeping" кімнат в мотелю, 40 кім. готель. 40 x 70, сталевий басейн. Дім з 4 спальнями, 6 акр. землі. В доброму стані, близ. Союз вки. $75.000.
KOPP of KERHONKSON, N.Y.
Dial 914-626-7500

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

ТАРЗАН, Ч. 6939. Гелікоптер прилітає по Тарзана

Твоя чародійна скринька має велику магічну силу! Небесна машина почула її голос і надходить — ось тепер!

Але ми волімо вбити чоловіка, який пошкодив твої ноги, як дозволити, щоб небесна машина забрала його!

Це краще для Африки, друже Міті, післати його до Момбузі — як переляканого в'язня.

Ходи, Тарзане, ми занесемо тебе до небесної машини... може вони мають лік, який зробить сильними твої ноги!

ЛІТОПИС ОДУМ-у

TEMPORA MUTANTUR ET NOS MUTAMUR IN ILLIS

(Уривок з програмової доповіді, виголошеної на Всеодумівському Надзвичайному З'їзді 25-го листопада 1972 р. в Детройті)

...Нам потрібно впорядкувати, в першу чергу, систему історичної тяглости членства. Нам потрібно винайти спосіб, який, у висліді спричинився б більше й сильніше затримувати членство ОДУМ'у, не звертаючи уваги на вік. Нам потрібно винайти спосіб, який зобов'язував би кожного члена жити й розвиватися разом з організацією. І тут насуваються латинські слова, під гаслом яких відбувається сьогоднішній З'їзд "Tempora mutantur et nos mutamur in illis", що означає: часи міняються і ми змінюємося з ними. Нам потрібні члени з різних фаз життя — старші і молодші, щоб з'єднати те, що старші вміють з досвіду, а молодші зможуть легше зробити. Така синтеза й буде запорукою зцементування організації і затримання її сильною для майбутніх поколінь.

Щоб все це осягнути сьогоднішній провід ОДУМ глибоко зрозумів потребу деяких змін у структурі нашого Об'єднання. Зміни ці не є революційного характеру. Вони не змінюють засадничого ядра організації. Метою їх є скріпити це засадниче ядро, щоб наступне чверть століття існування ОДУМ'у в цілості проходило в праці, а не в шуканні. Одна з найголовніших змін — це введення ступеня старшого виховника ОДУМ.

Одумівець у новому світлі

Праця в ОДУМ і з членством ОДУМ мусить бути майже фаховою. Ступень старшого виховника це не є означення віку — це є означення й оцінка праці даної особи, яка, присвятивши себе організації, виконала всі вимоги, встановлені нею й осягнула мету не лише для себе, але й для ОДУМ. Ступінь старшого виховника — це посвята організації й осягнення знання і вміння керувати й розбудовувати ОДУМ. Ступінь старшого виховника — це в першу чергу велика відповідальність і тяжка праця. Це не каста вибранців за формою й самозадоволенням, бо цей ступінь не надається, тільки осягається. І нарешті ступінь С.В. — це не привілей.

Система ступеня С.В. мусить бути виправданою формою систематичної виховної діяльности. І якраз це й буде одна з запорук не тільки тяглости історичного існування нашої організації,але разом з тим і допли별 нового членства. Бо одумівець зі ступенем С.В. — це не тільки дійсний чи старший — сеньйор член ОДУМ'у — це одумівець з досвідом, знанням, організаційним хистом і найголовніше — авторитетом.

Інакшими словами, керівництво нашого Об'єднання завжди мусить бути в руках людей, які віддали й готові віддати частину свого „я" нашій організації. Сьогодні ОДУМ спроможний не допустити припадкових людей на провідні становища, які за місяць свого урядування зможуть знищити те, що забирало роки для створення.

В одному з листів до членів ЦК ОДУМ'у голова ЦК д-р Ю. Криволап писав: „Пам'ятаймо, що Коші Старших Виховників не є заплановані, як "social clubs", але як група ділових, працьовитих, відданих людей, людей, які будуть свідомі своїх обов'язків".

Отже боятися поняття ступеня старшого виховника немає чого — бо це не є оті старші віком, отой „естаблішмент", це провідники нашої організації з найвищим ступенем відповідальности. І на це має право кожний одумівець від 18-ти років життя. Знайти провідників, заставити їх працювати для збереження української людини на еміграції й для визволення української людини в Україні — це основне завдання керівних органів ОДУМ'у в теперішньому й майбутньому етапах нашого Об'єднання. Ось в цьому аспекті потрібно робити зміни в статуті і правильниках нашої організації.

О. Шевченко

Підготова до Зустрічі

Цьогорічна Зустріч одумівської молоді зі старшим громадянством Канади і ЗСА відбудеться перший раз в Чикаго. Філія ОДУМ в Чикаго — це найактивніша Філія в ЗСА і вона займається підготовою й переведенням цілої Зустрічі.

Присвята цісї події досить оригінальна. В цьому році на основі доступних і відомих історичних джерел минає 800 років існування одного з найголовніших українських міст своєю красою природи і національного розвитку, ім'я якому — Полтава.

З місцевих членів Філії створено Діловий Комітет, що його очолив голова Головної Управи ОДУМ в ЗСА Олексій Пошиваник. Приступлено до остаточного оформлення Почесного Комітету, в який входитимуть визначні українці міста Полтави.

Згідно з провізоричною програмою початок зустрічі-свята відбудеться в суботу, 1-го вересня ц.р., напередодні Дня Праці. Вдень відбуватимуться міжфілійні спортові змагання на місцевій атлетичній площі. Увечері відбудеться величавий концерт, на якому виступлять мистецькі одиниці ОДУМ'у. Концерт розпочнеться вступним словом про Полтаву. Мистецькі точки і строї будуть відповідно віддзеркалювати характер Полтавщини.

Після концерту відбудеться товариська вечірка учасників зустрічі у власному приміщенні Філії.

В неділю 2-го вересня — збірка в одностроях всіх одумівців на площі собору св. Володимира. Всі одумівці організовано візьмуть участь в урочистій Богослужбі, яку очолить визначний полтавець, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав.

Увечері того ж дня відбудеться бенкет зі святочною промовою одумівця-полтавця та розвагового характеру концертом. Після бенкету відбудеться велика забава.

ЛІТОПИС ОДУМ'у

РІК XIV Травень, 1973 Ч.1 (32)

Сторінка Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ)

Association of American Youth of Ukrainian Descent, Inc.
Редагує: Олексій Шевченко

Адреса: Annals of ODUM, 505 Rolling Hills Rd., Somerville, N.J. 08876

З ЖИТТЯ Й ДІЯЛЬНОСТИ ОДУМ В ЗСА

● В цьому році припадає 40-ова річниця найтрагічнішої події в світі — штучно створеного голоду в Україні. Головна Управа ОДУМ в ЗСА вже розіслала до всіх Філій листи-повідомлення, в яких закликається членство ОДУМ відзначити цю подію влаштуванням Академій з відповідною програмою. Одумівці, які знаходяться поза межами існування Філій ОДУМ, також повинні ініціювати або активно включитися в підготову й переведення Академій в українських осередках. Одумівці в середніх і вищих школах повинні поширювати інформації цієї трагічної події серед молоді країн їхнього перебування.

● *В пошані Українській Православній Церкві.* У вересні місяці 1972 року в житті Української Православної Церкви в ЗСА була дуже важлива подія: відбулося посвячення новопридбаного маєтку поруч з теперішньою посілістю з Церквою-Пам'ятником і Цвинтарем в Савт Бавнд Бруку в стейті Ню Джерзі. Рядові і провідні члени ОДУМ завжди і всюди беруть активну участь в житті рідної Православної Церкви. Тому й ця подія не пройшла непомітно для одумівців. Кілька тижнів перед цією подією Головна Управа ОДУМ повідомила обіжником територіяльно найближче віддалені Філії, щоб одумівці в одностроях звеличали своєю присутністю велике свято для УПЦеркви — акт посвячення новопридбаної землі. Одумівці, молодші і старші, зрозуміли важливість цієї події й тому найчисленніше взяли участь у цьому святі.Не звертаючи уваги на несприятливу погоду, юні одумівці довгими лавами маршували в церковному поході до місця переведення акту посвячення усміхнені й горді за Провід і велич рідної Української Православної Церкви.

● *В пошані Президентові УНР.* В жовтні місяці на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку відбулося посвячення пам'ятника на могилі колишнього Президента УНР в екзилі св. п. А. М. Лівицького. Був похмурий і холодний день — ніби природа сама виявляла жаль за великою постаттю в українському політичному житті. Над могилою зібралася громада колишніх друзів і знайомих покійного Президента. Між ними також і представники Комбатантів, ОДУМ і Пласту. Митрополит УПЦ в ЗСА Владика Мстислав відправляв панахиду і провів акт посвячення пам'ятника. Молоді одумівці разом з іншими віддали належну пошану одному з будівників української держави.

● *20-ліття існування ОДУМ'у.* Перед кінцем 1972 року до святкування 20-ліття існування ОДУМ, прилучилися до інших Філій також Філії Трентону й Ірвінґтону стейту Ню Джерзі. В обох містах відбулися величаві бенкети на яких учасниками була переважно молодь. На бенкеті в Ірвінґтоні головним промовцем був один з творців Філії, теперішній член Центрального Комітету ОДУМ Іван Павленко. В своїй промові він представив історію творення й існування Філії та її засновників. Гостем-промовцем на бенкеті був також голова ЦК ОДУМ д-р Ю. Криволап. Нижче подаємо уривки з його доповіді:

"Минуло 20 років — здається, ніби недавно ми клали перші цеглини для зведення будівлі нашого організаційного існування. За цей час, не зважаючи на трудноші, ми маємо неабиякі осягнення. Наша організація не тільки існує, вона має великі перспективи на майбутнє. За цих двадцять років ми багато чому навчилися, а головне — набули досвід. Ми, як і решта української спільноти у вільному світі, зрозуміли, що ОДУМ було створено не припадково, що ця організація мусить існувати не тільки для тих, хто її творив, але, що й найголовніше, й для наступних поколінь. Ми зрозуміли, що збереження кращих традицій того народу, кров якого тече в наших жилах, та нерозривний зв'язок між поколіннями дозволяє нам певніше йти вперед, в майбутнє... Ми також зрозуміли, що майбутнє залежатиме від нашого інтелектуально-духового озброєння і кожночасного переозброєння... Наші Осередки-Філії повинні стати не тільки кузнями національного виховання нашої молоді, але й партнерами батьків у збереженні української молоді від розкладових елементів, які нищать велику частину американської молоді — наркоманія, злочинство тощо... Вітаючи Вас з нагоди 20-ліття я одночасно закликаю Вас докласти всіх зусиль, щоб потроїти Ваші ряди з лав тих, які є поза національними впливами українських молодечих організацій для добра нашої громади та нашої поневоленої Батьківщини-України. Помагай Вам Боже!"

● *Панель молоді на Конґресі УККА.* Заходами Об'єднання Центральних Молодечих Організацій при УККА в рямцях Конґресу Українців Америки відбувся панель, в якому взяли участь представники молодечих організацій. Від ОДУМ на цьому панелі виступали два представники: Антон Філімончук і Олексій Шевченко. Цікава річ в тому, що, не зважаючи уваги на певну різницю віку поміж панелістами, відповіді на питання в деяких випадках були навіть подібні. Для спеціяліста, соціолога д-ра Нагірного, це виглядало чомусь дивним і тому у своєму виступі висловив підозріння, що панелісти вибиралися наперед „по-своєму". Для нас, одначе, це означає, що так званої прогалини ґенерацій фактично не існує, якщо розбирається питання національної гідности й самоокреслення.

● *ОДУМ вітає З'їзд УНДС.* На спільній вечері з нагоди делеґатського З'їзду УНДС виступали від ОДУМ'у два представники, члени Центрального Комітету Об'єднання Демократичної Української Молоді: Іван Павленко й Олексій Шевченко. В своїх виступах вони звернули увагу, що майбутність кожної політичної групи залежить від її молодих кадрів. ОДУМ виховує молодь всебічно й заохочує старших одумівців брати участь в громадському й суспільно-політичному житті. Але в той сам час політичні партії повинні по змозі допомагати в праці нашої організації. Ми є горді, що деякі члени нашої організації, заявили представники ОДУМ'у, є активними членами вашого політичного угруповання.

● *ОДУМ в пошані Т. Шевченкові.* В деяких Осередках, як Ірвінґтон, Чикаґо й інші, ОДУМ воїми власними силами влаштував Академії, присвячені пам'яті українського генія Тараса Шевченка. В деяких місцевостях члени ОДУМ'у активно включилися в святкування цього свята разом з іншими організаціями. В Ірвінґтоні голова Філії І. Череута прочитав коротку доповідь. Решту програми виповнили переважно одумівці деклямаціями та виступом юних бандуристів із Сомерсету, серед яких була більшість одумівців. Під час панахиди в Церкві-Пам'ятнику Української Православної Церкви в ЗСА одумівці в уніформах держали український, американський і одумівський прапори. 24-го березня, на Академії в Сомерсеті, влаштованій Школою Українознавства, виступали молоді одумівці: Андрій Шевченко читав доповідь і Наталя Павленко деклямувала — „Бють пороги" під акомпаньямент голови Філії ОДУМ в Ірвінґтоні Івана Череути.

● *Річні Збори Філії ОДУМ в Чикаго.* В неділю 18 лютого ц.р. відбулися Річні Збори Філії ОДУМ в Чикаґо. Після звітів уступаючої Управи відбулася дискусія та вибір нової управи на 1973-74 рр. Нововибрана Управа складається з таких осіб: голова — Володимир Косогор, організаційний і культ.-освітній референт — Микола Сідельник, фінансовий — Люба Петренко, референт юнацтва — Катя Харченко, референт преси й інформації — Олексій Пошиваник, господарський і спортовий референт — Василь Вестеровський, секретар — Віра Коновал, члени — Женя Косогор і Василь Коновал. Голова Контрольної комісії Олексій Коновал, а члени: Іван Деркач і Віктор Войтихів.

З канцелярії ЦК ОДУМ-у

● 9-го грудня 1972 р. у Філядельфії відбулося засідання Президії ЦК ОДУМ. Найголовнішою справою було обговорення змін структури всієї системи ОДУМ, з доручення Надзвичайного З'їзду ОДУМ в листопаді 1972 р. Розглянено аплікації на ступінь старшого виховника й встановлено ґрадацію. У висліді всі апліканти одержали протокол, статут, правильники та призначення ступеня на основі поданих кваліфікацій. З уваги на те, що це засідання відбувалося напередодні 7-ої Сесії Української Національної Ради, Президія ЦК ОДУМ переслала наступне привітання:

„Сьома Сесія Української Національної Ради в сьогоднішньому житті українського народу тут на еміґрації і там в Україні є найважливішою подією тому, що УНРада, як передпарлямент Української Народної Республіки, є фактичним носієм української державности, відновленої в огні і бурі національної революції. Напевно всі: і ті, хто цілковито погоджуються з принципами політики УНРади, і ті, хто висловлюють критичні зауваги, і ті, хто цілковито заперечують концепцію існування Державного Центру, сьогодні звернули всю свою увагу на працю, а найголовніше на вислід цієї Сесії.

„Українська молодь, зорганізована в рядах ОДУМ, як одинока молодеча організація, яка стоїть на засадах Державного Центру, звертає спеціяльну увагу на сьогоднішню подію. Ми віримо, що члени Сьомої Сесії докладуть усіх зусиль, щоб їхня праця проходила в ім'я добра всього українського народу, а не тільки поодиноких партій, які вони репрезентують. Провід ОДУМ звертається до делеґатів Сьомої Сесії, щоб вони присвятили свій час і працю, щоб осягнути остаточну консолідацію принаймні всіх політичних груп демократичного переконання. У світлі осягнення цієї цілі, ми вітаємо всіх учасників Сьомої Сесії і бажаємо найкращих успіхів і вислідів у Вашій праці. Щасти Вам, Боже!

„За Об'єднання Демократичної Української Молоді: д-р Ю. Криволап, голова ЦК ОДУМ; Є. Кальмач, секретар.".

● Голова ЦК ОДУМ д-р Ю. Криволап, як член Церковної Ради Митрополії УПЦ в ЗСА взяв активну участь в її засіданні, яке відбулося в лютому місяці 1973 р. Важливість його участи заключається в тому, що він, разом з деякими іншими членами Ради, як д-р М. Данилюк і А. Шевченко, звернули увагу Проводові нашої Церкви на потребу глибше включитися в діяльність української молоді шляхом абсолютної підтримки шкіл українознавства й молодечих організацій, як ОДУМ і Ліґа Православної Молоді. Ці пропозиції були включені в резолюції, зобов'язуючи настоятелів парафій звернути більшу увагу на цю ділянку.

● ЗБІРКА М. СИТНИКА. Після смерти сл. п. редактора „Нових Днів" П. Волиняка ЦК ОДУМ взяв на себе відповідальність видати збірку поезій нашого визначного й талановитого поета М. Ситника. Ця збірка вже перейшла першу стадію підготови — зредаґування. М. Ситник був активним учасником одумівського руху.

● ПОРАДНИК ОДУМІВЦЯ. Друга частина „Порадника Одумівця" вже майже готова до друку. Після переборення деяких фінансових труднощів, зв'язаних з друком, ця довгоочікувана книга мала б появитися ще в цьому році. Обидві частини „Порадника" включають в собі матеріял, потрібний для виховування української молоді, згуртованої в лавах ОДУМ.

● ОДУМ вітає Митрополита УПЦ в ЗСА Владику Мстислава:

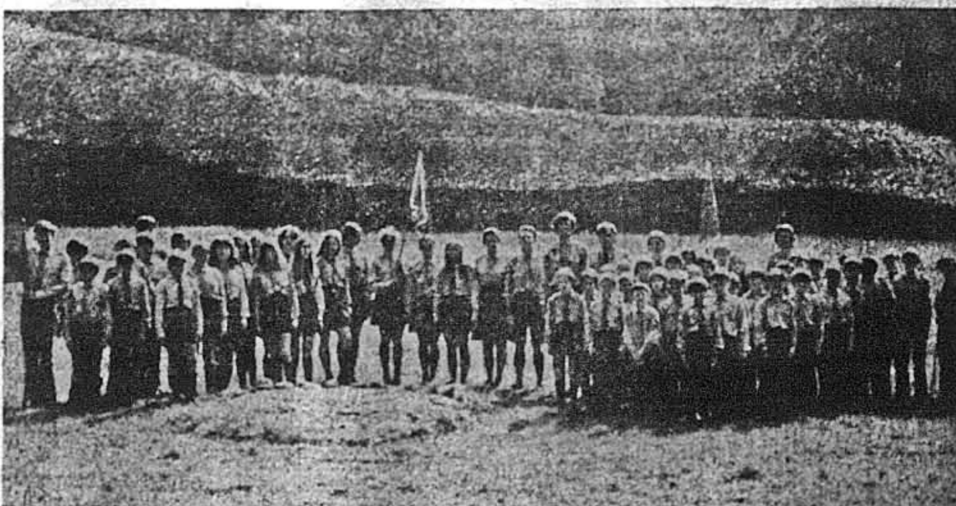
„Ваше Високопреосвященство, Високопреосвященніший Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА та Голова Собору Єпископів УАПЦ:

„Дорогий Отче Владико!

„В цей радісний день дозвольте привітати Вас від імени Ваших дітей — української молоді, об'єднаної в лавах ОДУМ. Хто уважно слідкує за життям та працею нашої Святої Української Православної Церкви, особливо в другій половині 20-го століття, той напевно прийде до висновку, що її теперішня наявність, активність та розквіт є тісно пов'язані з Вашою особою.

Тож, вітаючи Вас з днем Вашого сімдесятип'ятиліття, бажаємо Вам ще довгих літ перебування на високому становищі Первоієрарха нашої Церкви та безкорисного служіння Богові, Його Святій Церкві й Українському Народові.

За Об'єднання Демократичної Української Молоді: д-р Ю. Криволап, голова ЦК ОДУМ."

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ'у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олексій Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бунчужний, Петро Ткачук; бунчужна-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галя Радюк, Галя Гайова, Андрій Поліщук і Дмитро Якута.

РІК ПРАЦІ ЗА НАМИ

(Філія ОДУМ в Чикаго)

23-го квітня 1972 р. на Загальних річних Зборах Філії ОДУМ в Чикаґо було вибрано Управу в такому складі: Василь Коновал, голова; Наталя Скиба Коновал, секретар; Олег Масловський, організаційний і культ.-освітній референт; Василь Вестеровський, скарбник; Валя Сідельник, референт преси; Віктор Войтихів, референт юнацтва; Андрій Скиба, референт спорту; Данило Завертайло, член. До Контрольної Комісії ввійшли: Олексій Коновал, голова; Євгенія Косогор і Оксана Ревенко, член.

1972 рік у житті Філії був роком праці, старань, змін і також криз. Ідея зміни структури ОДУМ викликала інколи гарячі дискусії, непорозуміння, протести, навіть петиції. Одні вірили, що зміна потрібна і корисна, бо ми міняємося з часом, інші були переконані, що зміна в статуті обмежує демократичні права членів ОДУМ. Це все, очевидно, означає, що члени виявляли зацікавлення життям і дією своєї організації.

Філія тісно співпрацює з Корпорацією ТОП — Товариством Одумівських Приятелів, яка придбала приміщення, що ним користується ОДУМ.

Праця Філії зосереджується у двох ділянках: організаційно-виховній і мистецькій. При філії існують такі мистецькі одиниці: Ансамбль Бандуристів ОДУМ, Струнна оркестра ОДУМ, Струнний ансамбль ОДУМ, нова група бандуристів-початківців, вокальна група дівчат, танцювальна група ОДУМ та дитяча група співу і танців. Всі ці одиниці протягом року відбували регулярно проби раз у тиждень.

Ансамбль Бандуристів нараховує шістдесят осіб під керівництвом А. Луппо. В минулому році цей Ансамбль мав чотири виступи: імпреза УВУ, Академія, присвячена І. Багряному, на Зустрічі ОДУМ та в роковини гетьмана Сагайдачного. Нову групу бандуристів учить Іван Іващенко.

Оркестрою і Струнним ансамблем керує Віктор Войтихів. Оркестра виступала на святі Т. Шевченка та на одумівській Ялинці.

Співоча група дівчат, керівником якої є Женя Косогор, мала чотири виступи: на Київському вечорі, на Академії Івана Багряного, на бенкеті в Детройті під час Всеодумівського Надзвичайного З'їзду та на імпрезі, влаштованій Союзом Українок. Мистецтва народних танків навчає Іван Іващенко. Ця група виступала на Київському вечорі.

Новостворена група співу та танців для дітей і доросту знаходиться під керівництвом Дмитра Грушецького (спів) і Миколи Сідельника (танці). Ця група також мала вже один виступ на Ялинці ОДУМ.

Рої Юного ОДУМ проводять реґулярно сходини раз у тиждень. З ними працюють такі виховники: Віра Коновал, Олексій Коновал, Олена Сербу, Ліда Тарасенко та Віктор Войтилів, як заступник О. Коновалові.

Наша Філія не обмежується лише працею внутрі. Члени ЮОДУМ, як також старші одумівці, брали активну участь в громадських імпрезах, молебнях, панахидах та інтронізації єпископа УПЦ в ЗСА Константина.

Наша Філія взяла активну участь в Зустрічі ОДУМ і старшого громадянства ЗСА і Канади, яка відбулася в Канаді. Було там нас понад 75 осіб. Ми брали участь в концерті і також в спортових міжфілійних змаганнях. Сорок осіб нашої філії взяли активну участь у Всеодумівському Надзвичайному З'їзді, який відбувся в листопаді 1972 року в Детройті.

Разом з ТОП та Корпорацією Дому ОДУМ відбулися такі імпрези: вечірка на закінчення сезону; День Подяки — спільний обід; Дві прогульки; Зустріч Нового Року; Ялинка для дітей; Великодній і Різдвяний базари.

Філія провадить реґулярно місцеві місячні радіопередачі ОДУМ.

У виховно-відпочинковому таборі ОДУМ в Міннеаполісі взяло участь понад 30 осіб нашої Філії.

Молодеча організація фактично не може існувати без спортової діяльности. При Філії існують відбиванкові дружини хлопців і дівчат. Відбиванкова дружина дівчат їздила на турнір до Рочестеру, Н.Й.

На українське Різдво п'ять груп одумівських колядників ходили з колядою. У висліді було зібрано 938 долярів, що й було розподілено так: Головна Управа ОДУМ в ЗСА, 150 дол.; Оселя ОДУМ „Київ", 100; журнал ОДУМ „Молода Україна", 100; газета „Українські Вісті", 50; українські студії в Гарвардському університеті, 100; для Корпорації Дому ОДУМ, 200. 238 долярів залишилося на власні потреби Філії.

Кожна організація, яка існує й діє, має також свої проблеми. Ця доля не оминула й нашої Філії. Найважливішою проблемою — це наша домівка, що знаходиться в околиці, яка з року в рік гіршає. Багато членів, поселившися поза границями міста Чикаґо, вважають необов'язковим дальше активізуватися в ОДУМ. Ніяка організація на таких не трималася. Вона тримається на плечах відданих осіб, які, не звертаючи на час і віддаль, віддають частину себе для ОДУМ, щоб зберегти українську молодь для майбутніх поколінь.

Василь Коновал,
голова Філії

До табору, до сонця, до простору!

Таборове життя в житті молодої людини є дуже важливий період. Молода людина в таборі навчається відповідальности не домашнього характеру, накиненого батьками, але добровільного. Молода людина у грах виробляє спритність і бажання до змагання. Своїми власними силами вона оформлює свою індивідуальність. Молода людина вчиться жити з іншими. І, нарешті, може найголовніше, в обіймах природи, сонця, простору, молода людина зустрічає друзів життя. Вона збагачується, бо найбагатша та людина, яка має найбільше друзів.

В процесі зимового періоду Таборова Комісія ОДУМ наполегливо працювала над підготовою літніх таборів ОДУМ. У висліді на власній оселі „Київ" відбудуться такі табори й за таким порядком:

1. ТАБІР ВИХОВНИКІВ ЮНОГО ОДУМ'у — від 30-го червня до 14-го липня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 15 років.

2. ВСЕОДУМІВСЬКИЙ ВИШКІЛЬНО - ВИХОВНИЙ ТАБІР ЮНАЦТВА ОДУМ ЗСА і КАНАДИ — від 14-го до 20-го липня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 13-ти до 19-ти років. Програма табору опрацьована так, щоб дати можливість членам Юного ОДУМ'у засвоїти й здати вимоги одумівських проб. З уваги на приміщення, табір обмежений до 100 учасників.

3. ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР — від 28-го липня до 18-го серпня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 7-ми до 17-ти років життя.

4. КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА — від 18-го до 25-го серпня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 14 років життя.

Аплікації на всі табори, крім табору виховників Юного ОДУМ, разом з завдатком у сумі $15.00, висилати на адресу оселі: ODUM Resort Center, Inc., Box 40, RFD 1, Accord, N.Y. 12401. Аплікації можна одержати у місцевих філіях, або від оселі. Оплата за два тижні тільки 75 дол., велика знижка за довший час перебування в таборі.

На заході, в стейті Міннесота, відбудеться ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР в днях від 4-го до 18-го серпня 1973 р. в Сіблей Стейт парку. Учасники: юнаки і юначки віком від 7-ми до 17-ти років життя.

Таборова Комісія